LEKSA OFICIALUS ORGANAS
Leidžiamas kas du mėnesiai
Prenumerata metams $3.00
Redakcijos adresas:
71-73 So. Washington Street — (P. O. Box 32)
Wilkes-Barre, Pa. 18703 • Tel. [illegible]

GARSAS

Second-Class postage paid at Brooklyn, N. Y. Post Office

LITHUANIAN R. C. ALLIANCE OF AMERICA
Official Organ
Published Every Second Month
Tel.: GLenmore 2-2923
910 Willoughby Avenue, Brooklyn, N. Y. 11221

NO. 1 | VASARIS - FEBRUARY, 1972 | VOL. - METAI 55

A. L. Tarybos atsišaukimas

Brangūs lietuviai

Jau daugelis metų suėjo, kaip mūsų tėvynė pavergta. Daug pastangų padėjome, kad palengvinus mūsų tėvų, brolių ir artimųjų likimą.

Kiekvienas Lietuvos laisvinimo darbas prasmingas ir nepraeinantis, nes mes tikime į teisėtumą, kuris tautų istorijos eigoje, visada laimėdavo prieš neapykantą, žiaurumus, vergiją ir smurtą.

Tikime į Lietuvos saulėtą ateitį. Tai mums duoda jėgų, paskatina nenugrimsti į apatiją, ir kiekvieną dieną, su saulės patekėjimu, be savo kasdieninių rūpesčių, skirti dalį savo minčių, veiksmų ir darbų kovai už šviesesnę Lietuvos ateitį.

Sutemos, supančios mūsų tėvų žemę, nėra be prošvaisčių. Sunkūs, kaip juodi debesys prisiminimai, apie begalinį skausmą, matant kankinių kameras, traukinių vilkstines į Sibirą, mirštančiųjų ir žudomųjų veidus Rainiuose, Praveniškėse, Červenėje, Katyne, mus nepalaužė ir, kol būsime gyvi, neišblės iš mūsų sąmonės ir skatins į darbą ir kovą.

Sibire ir tėvynėje esantieji mūsų broliai turi žinoti, kad mes girdime jų šauksmą, atjaučiame jų vargus, užjaučiame ir kovojame dėl jų.

Daug sykių didžiosios valstybės neišgirdo mūsų balso. Lietuva liko dviejų dehumanizuotų valstybių: — Sovietų Rusijos ir nacinės Vokietijos kruvina arena, tačiau tikime, kad ji prisikels ir gyvens.

Kiekviena mūsų pastanga, kiekvienas Lietuvos laisvinimo darbas yra prasmingas ir geras, kaip gaivinantis ir geras yra lietus žemei.

Amerikos Lietuvių Taryba, vykdydama savo pagrindinius tikslus — siekti pastovios taikos, pagrįstos teisingumo, demokratijos ir laisvės pagrindais, kovoti dėl Lietuvos laisvės, dėti visas pastangas, kad būtų sustabdytas lietuvių tautos naikinimas, tremimai, rusifikacija, siekti, kad būtų gražinti iš vergų stovyklų ištremtieji ir kalinamieji, paruošė peticiją dėl Lietuvos okupacijos, religijos persekiojimo ir Simo Kudirkos neteisėto nuteisimo. Ją norima įteikti prez. R. Niėonui prieš jam išvykstant į Sovietų Sąjungą, ir Jungtinėms Tautoms.

Taryba prašo visų lietuvių padėti jai šiame darbe peticiją pasirašyti, išplatinti, surinkti kuo daugiausiai parašų savo ir savo draugų svetimtaučių tarpe ir ją kuo skubiau jai grąžinti.

Sujungtomis gretomis mes greičiau įvykdysime mūsų bendrą tikslą, dėl kurio kovojame, skiriame savo lėšas ir darbą.

Žuvusiųjų už Lietuvos laisvę gyvybės auka tesujungia mūsų širdis, mintis, veiksmus į nesibaigiamą tautos istorijos grandinę.

AMERIKOS LIETUVIŲ TARYBA

PARAŠŲ RINKIMAS PRATĘSTAS

Amerikos Lietuvių Taryba nuoširdžiai dėkoja visiems, kurie taip uoliai ir pasiškentę prisideda prie talkos, platindami peticijos lapus ir rinkdami parašus, skirtus įteikti prez. Nixonui, ir prašo tęsti šį svarbų darbą. Parašų rinkimas vyksta labai sėkmingai.

Prez. Nixono kelionė pirma numatoma į Kiniją, o vėliau į Sovietų Sąjungą, tai peticijoje parašų rinkimas pratęsiamas iki š.m. kovo 1 d.

Iki to laiko prašoma ištisai arba dalinai užpildytus peticijos lapus sugrąžinti į ALT'os būstinę, 2606 West 63rd Chicago, Illinois 60629.

Peticijoje išreikšti mūsų pagrindiniai reikalavimai: protestas dėl neteisėtos ir priverstinos Lietuvos okupacijos, religijos persekiojimo Lietuvoje, pagrindinių žmogaus teisių pažeidimo ir dėl neteisėto ir brutalaus Simo Kudirkos nuteisimo.

Pasirašykime visi peticiją! Tenepasilieka nei vienas lietuvis, neatlikęs savo pareigos!

Amerikos Lietuvių Taryba

Miunchenas, V. Vokietija. — Gruodžio 16 mirė buvęs Liet. seimų atstovas, vidaus reikalų ministeris, advokatas Kazys Oleka. Velionis buvo gimęs 1880 m. kovo 4 Pilviškių valsčiuj. Teisės mokslus studijavo Tartu ir Maskvos universitetuose.

SUKAKTUVINIS VAJUS IKI SEIMO

Organizatorių eilės tankėja — daviniai didėja

Lapkričio 22 Susivienijimas sulaukė 85 metų amžiaus.

Sukaktį šauniai paminėjo Brooklyno kuopos, vadovaujant direktoriui Broniui Bobeliui ir kitiems vietos veikėjams. Wyoming Klony sukakties minėjimą surengė čia gyvenantys Susivienijimo Direktorių tarybos nariai, 5-tos apskrities viršininkai ir kai kurių kuopų atstovai; sukaktį taipgi paminėjo Chicagos apskritis ir 160 kp. gyvuojanti Brighton Park rajone. Nėra abejonės, kad minėjimai sudarė progos ir nepriklausantiems geriau susipažinti su Katalikų Susivienijimo veikla ir nuopelnais nariams, Amerikos lietuvių visuomenei ir dar vis tebekryžiuojamai senajai tėvynei Lietuvai.

Sukaktį dar nevėlu minėti ir kitoms apskritims ir kuopoms. Kiekviena apskritis ir kuopa pasirenka sau datas ir rengimo būdus, kokie jiems yra patogiausi. Tik svarbu, kad sukaktis būtų paminėta iki 65-jo seimo, kurs įvyks šių metų liepos 30, 31 ir rugpiūčio 1 ir 2 d.d., Chicagoje.

Ir sukaktuvinis vajus eis iki seimo. Kurie organizatoriai uoliau pasidarbuos jie turės galimybių laimėti ne tik reguliarius komisus, bet ir specialias piniginės dovanas, kurių dydis priklausys nuo skaičiaus įrašytų naujų narių. Plačiau apie sukaktuvinio vajaus dovanas ir jų paskyrimo sąlygas žiūrėkite vajaus skelbime, kurs telpa trečiame "Garso" puslapyje.

Kur lietuviai turėtų draustis?

Šio klausimo gal nei nereiktų plačiau aiškint, turint omeny organizacijos praeityje nuveiktus darbus. Pirmieji lietuviai ateiviai įsteigė Susivienijimą, kad jis tarnautų lietuviams, rūpintųsi jų materialine ir dvasine gerove, palaikytų lietuvystę, keltų kultūrą. Per 85 metus Susivienijimas yra labai daug nuveikęs šiose srityse ir jis valios šį darbą toliau varyti, jei tik lietuviai norės ir mokės įvertinti tuos kilnius darbus, kuriuos Susivienijimas atlieka.

Kadangi vajaus dienos greitai bėga, tai visi organizatoriai, kuopų viršininkai ir veikėjai pasistengkite uoliau padirbėti naujų narių rašymui. Tikrai būtų gražu, je iki 65-jo seimo mūsų organizacijos narių eilės padidėtų jaunesnio amžiaus nariais, kurie užpildytų mirštančių vietas, taipgi pagyvintų kuopų ir bendrai visos organizacijos veiklą.

Susivienijimas turi moderniškus apdraudos planus

Lietuviai katalikai turėtų pasirinkti Susivienijimą apsidraudimui ir jame apdrausti savo šeimas. Prie tų priešasčių, kurios išdėstytos aukščiau, ne pro šalį pažymėti, kad Susivienijimas yra sutvarkytas moderniškais pagrindais, kad jis turi apdraudos planus kokius gali pasiūlyti tik pačios pažangiausios fraternalinės organizacijos.

Šalia moderniškų apdraudos planų Susivienijimas turi Labdarybės fondą, iš kurio teikia pagalbą suvargusiems nariams, našlėms ir našlaičiams. Mūsų Susivienijimas pats pirmasis iš liet. organizacijų įvedė mokėjimą nariams dividendų. Jau yra išmokėjęs aštuonis tokius dividendus ir neužilgo prieis prie devinto dividendo. Kalėdų ir Naujų Metų proga Susivienijimas išmoka pinigines dovanas nariams sulaukusiems 85 ir daugiau metų amžiaus. Ir praeitų Kalėdų ir Naujų Metų proga Susiv. išmokėjo net 130 tokių piniginių dovanų. Nors tos dovanos nėra didelės, vis dėlto jos padeda seniems nariams apsimokėti savo narystės mokesčius, kad mirties atveju jų artimieji pašalpgaviai gautų pilnas jų apdraudas. Aukščiau paduota skaitlinė taipgi aiškiai parodo, kiek mūsų organizacija turi gilios senatvės sulaukusių narių ir kaip jais rūpinasi. Čia vieta priminti, kad jei mūsų Susivienijimas nuolat didėtų nariais, jis teiktų dar didesnes privilegijas, mokėtų dar didesnius dividendus ir skirtų dar didesnes dovanas seniems nariams.

Tad nelaukite užklumpant mirimų ir ligų nelaimėmis, bet drauskitės kaip galima anksčiau. Jei jūsų kolonijoj nėra gyvuojančios Susivienijimo kuopos, kreipkitės į patį organizacijos centrą, kurs aprūpins reikalinga informacija ir blankomis. Centro adresas: Lithuanian R. C. Alliance, P. O. Box 32 (71-73 So. Washington St.), Wilkes Barre, Pa. 18703.

SUKAKTUVINIO VAJAUS DAVINIAI

Paskiausiu laiku Susiv. centro įstaigoje įregistruoti šie nauji nariai:

28 kp., Luzerne, Pa. — Rose Marie Stravinsky, gyv. Dallas, Pa.; įrašė Tillie Machinist-Motiejūnaitė.

160 kp., Chicago, Ill. — Kristina-Nijolė Alciauskas (Juv.); įrašė Ona Miniatas.

7 kp., Pittston, Pa. — Leigh Ceklosky ir Joseph Ceklosky (Juv.), gyv. Kingston, Pa.; įrašė Roseanne Walkavage.

7 kp. Pittston, Pa. — Linda Marie Richie (Juv.), John Michael Richie (Juv.), James Francis Richie (Juv.); įrašė T. E. Mack, Jr.

KAS LAIMĖS SPECIALIAS DOVANAS?

Trečiam puslapy telpančiam sukaktuvinio vajaus plane paaiškinta, kad už kiekvieną įrašytą naują narį išmokamas reguliarus komisas ir ten pat nurodyta, kiek reikia įrašyti naujų narių laimėti specialias dovanas.

Nuo vajaus pradžios, būtent, nuo 1971 m. birželio mėn. 15 d., iki 1972 m. vasario mėn. 1 dienos įrašė: Thomas E. Mack, Jr. — 6; Elena Mensiskaitė — 6, Matas Zujus — 4, Leocadia Donarovich — 3, po 2 įrašė Marijona Šrupšienė, Bronius Bobelis, prel. J. F. Baltusevičius, Roseanne Walkavage; po 1: Patricia Ann Mack, Joan Baranosky, Vl. Šimaitis, Andrius Povilaitis, El. Veturis, Tillie Mashinist-Motiejūnaitė, Ona Miniatas, Albert G. Vinic.

Sukaktuvinis vajus tęsis iki seimo, tad yra dar laiko įsijungti darban, užsidirbti komisus ir specialias dovanas.

DEMONSTRACIJA PRIEŠ RELIGIJOS PERSEKIOJIMĄ

Ryžium su kunigų Zdebskio ir Bubnio nuteisimu, gruodžio 2 d. įvyko demonstracija Long Island, netoli sovietų pareigūnų gyvenamos būstinės Glen Cove. Pažymėtina, kad šalia katalikų (vyskupas Sherman), demonstracijoje dalyvavo ir žydų rabinai bei protestantų dvasininkai. Lietuvius atstovavo prel. J. Balkūnas. Buvo nešami plakatai, kuriais griežtai protestuota prieš religijos persekiojimą ir prieš dvasininkų suiminėjimą bei teisimą. Apie demonstraciją paskelbė gruodžio 2 d. "The New York Post", gi gruodžio 3 d. ją plačiai aprašė, pateikęs ir nuotrauką, "The Long Island Press".

(Elta)

×

Kviečiami Korėjos Cultural and Freedom Foundation, Inc., pirmininko ir ponios Bo H. Pak Lietuvos atstovas ir ponia O. Kajeckienė 1971 m. gruodžio 19 dalyvavo Korėjos festivalyje, kuris įvyks John F. Kennedy Centre, Operos Rūmuose. Programą atliko Korėjos Nacionalinio Baleto "The Little Angels."

— Pulk. Kazys Škirpa, gyv. Washington, D.C., įžymus Valstiečių Liaudininkų šulas, buv. Lietuvos Steigiamojo seimo atstovas, buvęs kariuomenės generalinio štabo viršininkas, Lietuvos atstovas Varšuvoj ir Berlyne, dėl nesutarimų su dabartine vadovybe Lietuvos laisvinimo reikaluose, iš Valst. Liaudininkų pasitraukė.

Washingtonas.—Gruodžio 29 dėl vėžio ligos mirė buvęs Aukščiausiojo Teismo teisėjas John M. Harlan, 72 m. amžiaus.

Kėdainiai šiais 1972 metais švęs 600 metų sukaktį. (Elta)

Panevėžio, penktojo pagal dydį Lietuvos miesto, gyventojų skaičius spalio mėn. pasiekė 80,000. Tikimasi, kad apie 1980 metus Panevėžy gyvens 100,000 žmonių. (Elta)

TAUTINĖ SAVIŽUDYBĖ

Vidaus karai yra žalingi kiekvienai tautai. Tą galima sužinoti iš praeities. Ir amerikiečiai turėjo vidaus karą, kuris savo pasėkomis pranešė mažus ir didelius karus su išoriniais priešais. Kovojant su išoriniais priešais daugiausia žūsta kovoms paruošti kareiviai kovų laukuose, tuo tarpu vidaus karas paliečia visus — senus, jaunus, vyrus, moteris, vaikus ir kūdikius.

Tik ką užsibaigė vidaus karas rytiniam Pakistane, kai įsikišus Indijai buvo sumuštas vakarinio Pakistano militarinės jėgos ir kraštas galutinai atsiskyrė nuo metropolijos ir paskelbė atskirą valstybę, kuri pavadinta Bangladesh vardu.

Pažymėtina, kad Bangladesh gyventojų atžvilgiu yra didesnis už vakarinį Pakistaną, tik teritorijos atžvilgiu yra mažesnis. Vakarinis Pakistanas turi 310,403 kvadratinių mylių teritorijos ir 55 milijonus gyventojų; Bangladesh turi 55,126 kv. mylias teritorijos ir 77 milijonus gyventojų.

D. KAZYS BOBELIS,
Altos pirmininkas

Sukilėlių vadui Sheik Mujibur Rahman sugrįžus į Bangladesh ir užėmus premjero vietą, prasidėjo vidaus karo pasėkų apskaičiavimai. Tos pasėkos tikrai yra pasibaisėtinos. Apskaičiuojama, kad šio karo laiku žuvo virš 3 milijonai gyventojų, sunaikinta virš 25 tūkstančiai namų. Vakarinio Pakistano kareivių, mėginusių užgniaužti sukilimą, pasielgimai buvo tikrai nežmoniški, jie be atsižiūrėjimo žudė beginklius gyventojus, neišskiriant moterų, vaikų ir kūdikių. Užsienį pasiekė žinios, kad apie 200 tūkstančių bengaliečių moterų buvo išprievartautų kareivių ir remiantis musulmonų tradicija vyrai atsisako nuo buvusių savo žmonų, neatsižiūrint į tai kad jos buvo jėga išprievartautos. Pranešama, kad nedaugelis vyrų sulaužė įsisenėjusią tradiciją ir susigražino buvusias žmonas, bet dauguma tos tradicijos prisilaiko.

Premjeras Rahman atsikreipė į Jungtines Tautas, kad patrauktų atsakomybėn buvusį Pakistano prezidentą Agha Mohammed Yahya Khan ir jo buvusius ministerius atsakingus už žudynes ir šalies visokeriopą sunaikinimą ir kad jie būtų nubausti, kaip kad buvo nubausti naciai ir fasistai už jų kriminalinius darbus.

Pakistaniečių tautai vidaus karo padarytos žaizdos negreit užgis.

New York. — Gruodžio 28 mirė buvęs prezidento Griniaus adjutantas pulkininkas inžinierius Antanas Novickis, 78 m. amžiaus. Palaidotas gruodžio 30 iš Apreiškimo bažnyčios Cypress Hills kapinėse.

New York. — Metropolitan Operos lietuvaitė solistė Lilija Šukytė "Pajacų" operos keturiuose pastatymuose atlikusi pagrindinę Neddos partiją vėl išvyko Europon, kur turi gerą pasisekimą statomose operose.

Vaikų demonstracijos atkreipė dėmesį

JAV spauda atkreipė dėmesį į lapkričio mėn. pabaigoje surengtas Philadelfijos, Baltimorės ir Washingtono lietuvių vaikų demonstracijas. Per 60 vaikų demonstravo dėl Simo Kudirkos ir buvo norėta įteikti paketus S. Kudirkai paremti. "The Washington Post" lapkr. 28 d., įdėjo Eglės Mildažytės iš Baltimore nuotrauką. Ji matyti su Kudirkai skirtu paketu, kurio nepavyko įteikti sovietų ambasados pareigūnams. Apie vaikų demonstraciją Washingtone lapkr. 28 d. rašė "The Sunday Star", "Assoc. Press" žinias dėjo ir kiti laikraščiai.

Per 100 vaikų demonstracija New Yorke, netoli sovietų J. Tautų misijos, įvyko gruodžio 4 d. Ir šiuo atveju rusai neįsileido vaikų su paketais. New Yorko spauda, radijas bei televizija šį vaikų žygį visai nutylėjo. (Elta)

Bažnytinės mokyklos paramos negaus

New York. — Sausio 11 specialis trijų federalinių teisėjų teismas pripažino prieškonstituciniu New Yorko valstybės abiejų rūmų legislatūros įžymia dauguma balsų 1971 m. birželio mėnesį pravestą įstatymą skiriantį bažnytinių mokyklų paramai 33 mil. dol. Anksčiau JAV Aukščiausias teismas pripažino prieškonstitucinjais Pennsylvanijos ir Rhode Island legislatūrą pravestus panašius įstatymus.

MIRĖ ANTANAS GINTNERIS

Chicago. — Sausio 13 dėl širdies smūgio mirė veiklus patriotinių organizacijų narys, spaudos bendradarbis Antanas Gintneris, 70 metų amžiaus. Pašarvotas buvo direktoriaus Petkaus įstaigoje. Palaidotas sausio 17 iš Šv. M. Marijos Gimimo bažnyčios Šv. Kazimiero kapinėse.

Velionis buvo gimęs 1901 m. vasario mėn. 9, Meištų kaime, Šakių apskri. Mokėsi Naumiesčio progimnazijoj, du metus lankė Seinų kunigų seminarija, ilgus metus tarnavo pašto įstaigose. 1948 m. Vokietijoj baigė pilnamečių gimnaziją ir kurį laiką studijavo Frankfurto universitete. Apsigyvenęs JAV pasireiškė gyva veikla Liet. Žurnalistų Sąjungoje, Balfe, Liet. Bendruomenėje, Šaulių Sąjungoje ir kitose organizacijose ir draugijose, taipgi buvo uolus spaudos bendradarbis.

Amžiną atilsį.

Artimiesiems giliausia užuojauta.

"GARSAS"
Published Bi-Monthly
LITHUANIAN ROMAN CATHOLIC ALLIANCE OF AMERICA
910 Willoughby Ave., Brooklyn, N. Y. 11221 • Tel. GLenmore 5-7281
Second Class Postage Paid at Brooklyn, N. Y., Post Office
Editor — Matas Zujus
P. O. Box 32 (71-73 S. Washington St.), Wilkes-Barre, Pa. 18703
Subscription $2.00 per year • Advertising Rates on Application
Raštus (straipsnius ir korespondencijas) redakcija taiso savo nuožiūra. Nespausdintus raštus grąžina tik patiems autoriams prašant

VASARIO ŠEŠIOLIKTOJI

Lietuviais esame mes gimę,
Lietuviais norime ir būt!
Tą garbę gavome užgimę,
Jai ir neturim leist pražūt.

Jurgis Sauerveinas

1918 metais Vasario 16 d., istorinėje sostinėje Vilniuje, demokratiniu būdu išrinkta Lietuvos Taryba paskelbė Lietuvos Nepriklausomybės Aktą, kuriame pareikšta, kad visi iki tol buvę ryšiai su kitomis valstybėmis yra nutraukiami ir Lietuva paskelbiama laisva ir nepriklausoma valstybe.

Įžymusis lietuvių filosofas prof. Stasys Šalkauskis taip nusako nepriklausomos valstybės reikšmę:

"Per ištisus 35 metus (1883-1918), tai yra nuo "Aušros" atsiradimo iki didžiojo karo galo, brando valstybinė lietuvių tautos mintis, kol visiškai paaiškėjo Lietuvos istorijoje, kad tautinio gyvenimo pilnatvė reikalauja nepriklausomo valstybinio reiškimosi ir kad tik tasai valstybinis gyvavimas yra pastovus ir tikrai reikšmingas, kuris yra pagrįstas tautine visuomeninės daugumos individualybe."

Nepriklausomybės paskelbimo aktą pasirašė 20 rinktinių tautos atstovų, tarp jų tautos atgimimo patriarkas, pirmasis aušrininkas dr. Jonas Basanavičius. Akto signitarai tikrai turėjo pakankamai drasos tokį aktą paskelbti, nes tuo laiku Lietuva dar buvo geležinėje kaizerinės Vokietijos kontrolėje.

Paskelbtą aktą, reikėjo įgyvendinti. Lietuva buvo nusiaubta karo kautynių, apiplėšta žiaurių okupantų. Geriausi gyvuliai, maistas ir kitos būtinos gyvenimo reikmenys buvo išgrobtos, net audeklai iš lietuviškų klėčių buvo išvežti. Vokietijos vyriausybė, ypatingai militariniai autoritetai, su dideliu nepasitenkinimu žiūrėjo į lietuvių pastangas atsiskirti iš vokiečių globos ir susidaryti laisvą ir nepriklausomą valstybę.

Vienok vokiečių galybė laipsniškai silpnėjo ir tų pačių metų lapkričio 11 Vokietija galutinai pasidavė santarvininkams. Jau tą pačią dieną Vilniuje buvo sudaryta pirmoji Lietuvos vyriausybė, kuri be atidėliojimo ėmėsi kurti nacionalinę kariuomenę laisvei ir nepriklausomybei apginti. O priešų iš visų pusių. Kardu ir ugnia mėgino pasilaikyti Lietuvos teritoriją vokiečių kariuomenės likučiai — bermontininkai vadovaujami generolo fon der Golco. Atkaklias kovas prisiėjo vesti su kitais amžinais priešais, būtent, jau kiek atkiutusiais lenkais ir rusais — šį kartą raudonaisiais bolševikais. Visi tie pasikėsinimai buvo atremti ir Lietuva atsistačius iš griuvėsių ir pelenų, visom įmanomom priemonėm kėlė gyventojų gerovę. Pažanga reiškėsi visose gyvenimo srityse. Per 22 laisvo nepriklausomo gyvenimo metus Lietuva padarė tikrai nuostabią pažangą.

Deja, tą pažangą sutrukdė ir Lietuvos laisvę ir nepriklausomybę vėl sužlugdė antrojo pasaulinio karo laiku okupantai rusai ir vokiečiai. Nacinei Vokietijai pralošus karą, visa Lietuva atsidūrė žiaurių okupantų rusų bolševikų kontrolėje ir po šiai dienai neša šlykštų jungą.

Brutalia jėga išplėšęs laisvę ir nepriklausomybę, okupantas prievartauja Lietuvą moraliai ir fiziniai. Štai kelios savaitės atgal okupantas pasistengė atgabenti lietuvį išgamą, su dūšia ir kūnu atsidavusį Kremliaus interesams kvizlingą V. M. Zenkevičių, kurs iš Jungtinių Tautų tribūnos drįso begėdiškai meluoti iškraipant lietuvių tautos valią, pasakojant būk lietuvių tauta pati savanoriai įsijungusi į Sovietų uniją ir tokiu savo žygiu ji esanti patenkinta ir susilaukusi laimingo gyvenimo. Kiekvienas sveiko proto žmogus žino ir supranta, kad nei viena tauta savanoriai neišsižada savo laisvės ir nepriklausomybės, tik kiekvienoje tautoje atsiranda išsigimėlių ir kvizlingų, kurie talkininkauja tautos priešams.

Paskutinių metų Brazinskų, Simo Kudirkos, Simokaičių ir kitų lietuvių žygiai aiškiai parodo, kaip lietuviai yra patenkinti okupanto režimu ir jo kruvinais darbais. Ir pačių rusų tarpe atsiranda vis daugiau didvyriškos dvasios asmenų, kurie nepaisydami persekiojimų ir tortūrų, drasiai smerkia bolševikinį režimą ir linki jam kuogreičiausiai susilaukti nupelnyto galo. Pavyzdin, rašytojas ir istorikas, kankintas sunkių darbų stovyklose, Andrey A. Amalrik pranašauja sovietams liūdną galą. Pavergę kitas tautas žaidžia jų laisve ir likimu. Amarlik'as aiškiai pasako, kad "Sovietų unija apmokės Stalino užkariavimus ir už tą izoliaciją, kurioje jo įpėdiniai tebelaiko Rusiją ir kad įvairios tautos, įjungtos sovietų unijon, sulauks nepriklausomybės.

Pavergtai Lietuvai žymiai daugiau padėsime ir pagreitinsim laisvės ir nepriklausomybės rytojų mūsų organizuotumu ir vieningumu. Rmkime savas patriotines organizacijas, kaip Amerikos Lietuvių Tarybą, Vyriausiąjį Lietuvos Išlaisvinimo Komitetą, Bendrąjį Am. Lietuvių Šalpos Fondą, Katalikų Susivienijimą ir k.

Ankščiau ar vėliau Lietuva vėl bus laisva ir nepriklausoma.

Džiuginantys žygiai

Gėriuos visų JAV lietuvių, veiksnių, organizacijų, mokslininkų, kultūrininkų, laikraštininkų bei pavienių asmenų, ypač jaunimo gražiais ir ryžtingais žygiais tautines tradicijas bei lietuvybę išlaikyti. Gėriuos visų, ypač jaunimo kilniu užsimojimu Simo Kudirkos ir jo šeimos teises ginti. Gėriuos taip pat visų siekimu Lietuvos bylą pagyvinti. Tai vis kilnūs meilės bei ištikimybės įrodymai Lietuvai ir lietuvių tautai.

J. Kajeckas, Lietuvos atstovas

Tautos Himno Kūrėjas DR. VINCAS KUDIRKA

Vasario 16-tosios proga pravartu prisiminti didyjį patriotą, kovotoją, tautos himno kūrėją dr. Vincą Kudirką.

Jis gimė 1858 metais gruodžio 31 d. Paežeriuose, Suvalkų rėdyboje. Mokėsi Paežeriuose, Marijampolės gimnazijoj, du metu lanką dvasinę Seinų seminariją, bet dėl pašaukimo stokos iš jos pasitraukė. Versdamasis iš privačiai duodamų pamokų tęsė mokslą: gimnaziją užbaigė 1881 m. ir tais pačiais metais rudenį įstojo į Varšyvos universitetą. Sunkiai uždarbiaudamas, carinio režimo persekiojamas ir net kalinamas, jis vis dėlto išėjo mediko mokslą ir 1889 metais įgijo laipsnį.

Kaip ir dauguma kitų ano meto jaunuolių, dar lankydamas Marijampolės gimnaziją pasidavė lenkų įtakai, į lietuvių patriotinius palinkimus ir akciją žiūrėjo kaip į "vaikiškus žaidimus", iki jį pasiekė ir išbudino Basanavičiaus ir kitų patriotų Prūsuose leidžiama "Aušra" ir kontrabandos būdais skleidžiama Rusijos valdomoje Lietuvoje ir kitose šalyse.

Apie savo atsivertimą pats Kudirka šitaip kalba (1895 m. "Varpo" Nr. 3):

"...gavau "Aušros" pirmąjį numerį. Žiūriu — pirmame puslapyje stovi Basanavičius. Pranašas! — pamaniau tada apie Basanavičių jau lietuviškai. Ėmiau skubiai vartyti "Aušrą" ir... neprimenu jau visko, kas su manim paskui darėsi... Tiek pamenu, kad atsistojau... — rodos, girdėjau Lietuvos balsą, sykiu apkaltinantį, sykiu ir atleidžianti: O, tu paklydėli, kur ikšiol buvai? Paskui pasidarė man taip graudu, kad apsikniaubęs ant stalo apsiverkiau. Po to pripildė mano krūtinę rami, smagi šiluma, it, rodos, naujos pajėgos pradėjo rastis. Rodos, užaugau išsyk, ir ta pasaulė jau man perankšta... Pajutau save didžiu, galingu: pasijutau lietuviu esąs...

Dr. Kudirka daugiausia dirbo ir kovojo savo talentinga plunksna. Sustojus "Aušrai", jis bendradarbiavo "Varpe" spausdintam Tilžėje. Savo publiciniuose, beletristiniuose raštuose, feljetonuose ir eilėraščiuose Kudirka ragino lietuvius išbusti iš tautinio miego, vieningai kovoti už savo teises. Aštria savo plunksna jis plakė ano meto lietuvių priespaudėjus, ypatingai rusų valdininkus, lenkizmo apaštalus ir jų sekėjus ir išgamas —patriotų skundikus. Dėl lietuvių spausdinto žodžio persekiojimo ir sugriebtų spausdinių deginimo, jis šiaip rašė:

"Vieni stengiasi perduoti priešams Lietuvos veikėjus, darbininkus, o kiti, vėl, kaip įmanydami, naikina jų darbus. Vilniuje, iš kiemo vienų namų tankiai kyla stulpas raudonų, lyg kraujas, dūmų... Ten degina lietuviškas knygas, sugriebtas, pernešant per rubežių, arba išgriebtas iš rankų lietuvių kitokiu būdu." "O XIX amži! Argi nerausti nuo gėdos. argi gali kęsti tuos dūmus ir tą ugnį, kurioje nyksta mylimiausi tavo turtai — lietuviškos knygos? Argi tie dūmai nedasieks jau dangaus ir neatves griausmo ant galvų persekiotojų lietuviškų knygų?!"

Sąryšy su Kražių skerdyne, kurios atgarsiai šiurpiai nuaidėjo po visą civilizuotą pasaulį, Kudirka tarp ko kito rašė:

"O kaip jūs atrodote, vargšai Kažių lietuviai? Ovarge!... Ateina caro tarnai išplėšti jūsų turtą — bažnyčią, šaukiatės pagalbos caro, kuriam mokate mokesčius, už kurį karuose liejate kraują — caras jūs šauksmo negirdi. Pasiutęs valdininkas mėsinėja jus gyvus, jūsų kančiomis gaivina savo žvėriškus instinktus — kas girdi jūsų dejavimus, verksmus, dūsavimus? Kas jaučia jūsų kančias ir užtaria jus?"

"Žilųjų gadynių garsūs Neronai, gėdinkitės prieš Baltąjį Carą — jis pralenkė jus!"

Kudirkos laikais, Maironio žodžiais tariant, "Po Lietuvą buvo žiema — nei žodžio, nei rašto neleido erelis suspaudęs sparnais". Priespauda, smurtas, išnaudojimas, išniekinimas visu įnirtimu siekė slopinti lietuvių tautą ir siekė pilno jos sunaikinimo.

Beje, nesunku suprasti, ką Kudirka kalbėtų ir rašytų šiandien, jei jis būtų tarp gyvųjų. Šiandien raudonieji maskoliai dar žiauriau prievartauja Lietuvą — kankina, tremia, žudo, iškraipo istoriją, niekina tikėjimą ir dar didesniu įžūlumu verčia garbinti Maskvos stabus.

Vienok tokių patriotų, kaip Kudirka iš tautinio letargo prikelta tauta ir 22 metų pagyvenusi nepriklausomu gyvenimu, junta savo jėgas ir sugebėjimus valdytis, tvarkytis ir susidaryti sau daug geresnį gyvenimą be svetimų okupantų "globos". Tautiniai įsisąmonijusi ir subrendusi tauta su pirmu patogiu momentu vėl atstatys savo laisvą nepriklausomą valstybę.

Kudirka iš prigimties buvo apysilpnės sveikatos, kurią sunkios moksleiviavimo, studentavimo ir veiklos sąlygos graužte graužė. Kratos, areštai ir kalinimai trumpino jo gyvenimą.

Dr. Kudirka mirė 1899 m. lapkričio 16 d.

Dr. Kudirka tautinį darbą dirbo tik 16 metų, bet tiek nuveikti galėjo tik dvasios milžinas. Visi jo originaliniai raštai ir vertimai sudaro šešis stambius tomus.

Dr. Kudirka taipgi buvo didelis lietuvių dainos ir muzikos mėgėjas. Jis pats sukūrė keliasdešimt lietuviškų dainų, valsų ir polkų. Bet savo vardą lietuvių tautoje jis stipriausia įamžino sukurdamas eilėraštį "Lietuva, Tėvynė mūsų" ir pritaikydamas melodiją. Šis jo kūrinys virto mūsų tautos nacionaliniu himnu.

Baigiu jo sukurto himno testamentiniais žodžiais:

"Tegu meilė Lietuvos dega
mūsų širdyse,
Vardan tos, Lietuvos, vienybė težydi."

Altos suvažiavimo dalyviai Altos Seime Chicagoje lapkr. 13, 1971. Nuotr. V. Noreikos.

Stoviu aš parimus

Stoviu aš parimus prie rūtų darželio,
Kai paspaudęs ranką tylėi išejai,
Ašarom sidabro verkė rūtos žalios,
Skendo ūkanose Lietuvos Laukai.

Kas paklaus, kodėl gi ašsaros man byra,
Kas man ravint rūtas, "Padėk Dievs" sakys,
Kas akis manąsias atras lino žiede,
Kas, o kas, o kas gi mane nuramins?

Lengvai mėtė šeivą staklės gžuolinės,
Driekės plonos gijos taip lengvai baltai,
Rankšluostin, įausiu: "Lietuva Tėvyne,
Tu didvyrių žeme, mes tavi vaikai".

O kai mūs žemelė bus nuo kraujo soti,
Ir tu vėl sugrįši miško takeliu,
Atnešiu vandens tau moliniam ąsoty,
Duosiu nusišluostyt rankšluosčiu savu.

LIETUVIŲ TAUTOS GLOBĖJO ŠVENTĖ

Šv. Kazimieras

Kovo 4-ta — Šv. Kazimiero šventė.

Šv. Kazimieras gimė 1458 m. spalio 3 d. Sūnus Lietuvos didžiojo kunigaikščio Kazimiero ir motinos austrės Elzbietos Habsburgaitės. Nors buvo karališkos kilmės, jokios pasaulietiškos garbės nenorėjo ir neieškojo. Pasižymėjo dideliu pamaldumu, ypatingai į Šv. Mariją ir kiek įmanydamas globojo ir šelpė skriaudžiamus ir pavargėlius. Mirė džiova 1483 metais kovo 4, sulaukęs tik 24 metų amžiaus.

Okupantai bolševikai, negalėdami pakęsti Šv. Kazimiero populiarumo lietuvių tautoje, jo kūną iš Vilniaus katedros perkėlė į kitą mažesnę Šv. Petro ir Povilo bažnyčią Antakalnyje.

Popiežius Pijus XII 1948 m. birželio mėn. 11 d. paskyrė Šv. Kazimierą lietuvių tautos jaunimo globėjų.

Šventuoju buvo paskelbtas Popiežiaus Leono X-jo 1513 m. kovo mėn. 4 d., o 1636 m. Popiežius Urbonas VIII-sis paskelbė jį Lietuvos globėju.

Šv. Kazimiero populiarumą Amerikos lietuvių tarpe aiškiai parodo apie 20 bažnyčių pavadintų jo vardu; Šv. Kazimiero Seserų kongregacija ir daugelis liet. draugijų pasirinko jo vardą.

Beje, šv. Kazimieras turi gerbėjų ir garbintojų Italijoje, Belgijoje ir kitose katalikiškose šalyse.

KAME MŪSŲ STIPRYBĖ

1971 m. lapkričio 7, Vyčių salėje, Chicagos apskritis surengė LRKSA 85-kių metų sukaities minėjimą su įvairia programą.

Čia pacituosime iš kun. dr. Vytauto Bagdanavičiaus, M.I.C., pasakytos kalbos kai kurias reikšmingas mintis. Paskaita išspausdinta dienraščio "Draugo" 1971 m. gruodžio mėn. 6 d. laidoje, "Mūsų socialinės-fraternalinės apžvalgos" skyriuje.

"Visi, kurie mes esame čia šį vakarą susirinkę, esame susirūpinę, kad lietuvių tauta būtų stipri. Mes nepagailėtume pastangų, kad jomis galėtume prisidėti prie mūsų tautos tvirtybės padidinimo.

Tauta yra ypatingas augalas. Ji auga ne metais, bet šimtmečiais. Ir niekas taip labai nekenkia tautos stiprybei, kaip skirtumas tarp kartų. Kada vaikai negerbia savo tėvų, tada silpnėja ne tik šeima, bet ir tauta. Kai jaunoji karta netęsia savo tėvų įkurtų organizacijų, bet kuria naujas, kai kam atrodo, kad tokių būdu tauta rodo savo gajumą. To negalime neigti. Kiekviena karta prideda daug naujo tautos gyvenimui. Tačiau, jeigu jaunoji karta visiškai nutraukia ryšį su senosios kartos organizacijomis, to negalima laikyti tautos stiprinimu.

Šios mintys vadovauja mum šį vakarą, kai mes rūpinamės L.R.K. Susivienijimo išlaikymu. Mes šiandien turime daug naujų organizacijų ir negalime nesidžiaugti jų gyvumu. Tačiau besirūpindami tautos stiprybe, mes turime sugebėti išlaikyti ryšį su senomis organizacijomis. Tik šitokiu būdu tautos pasidaro stiprios ir net nemirtingos.

Dėl to ir naujieji Am. lietuviai turi sugebėti įvertinti ir pasisavinti tuos organizacinius turtus, kuriuos yra sukūrę senieji. Tik suprasdami, kad ta palaima, kuri yra susitelkusi beveik šimtmetiniame Susivienijime, priklauso ir mums, mes sugebėsime būti ne tik šios palaimos paveldėtojai, bet tokiu būdu mes tiprinsime lietuvių tautą.

Šitokiu būdu, jungdamiesi į vieni kitų pradėtus darbus, mes padarysime lietuvių tautai daugiau pastovios naudos, negu pradėdami kurti vis iš naujo.

Štai artinasi Susivienijimo seimas, kuris įvyks Chicagoje. Jis sudaro mums gerą progą veiksmingiau įsijungti į Susivienijimo darbus. Praleisdami šią progą, mes gal būt praleistume paskutinę progą dalyvauti tuose Dievo pažaduose ir turtuose, kuriuos Dievas yra suteikęs senajai lietuvių kartai.

Šį Dievo malonė jai suteikta yra perdidelė, kad mes jos nevertintume. Mes, kaip senovės Izraelitai turime vertinti ir branginti visas Dievo dovanas, suteiktas mūsų tautai."

MIRĖ KAZYS JONAITIS

Chicago. — Sausio 5 Šv. Kryžiaus ligoninėje mirė buvęs "Vyties" redaktorius vaistininkas Kazys Jonaitis, 79 metų amžiaus. Pašarvotas buvo direktoriaus Biliūno koplyčioje. Palaidotas sausio 8 iš Šv. Marijos Nekalto Prasidėjimo parapijos bažnyčios, Šv. Kazimiero kapinėse.

Velionis buvo gimęs 1892 m. gruodžio 20 Lietuvoje —Vilkaviškio apskrity. Pradžios mokyklą baigė Vilkavišky. Į JAV atvyko 1912 m. ir čia išėjo farmacijos (vaistininkijos) mokslą.

Kurį laiką dirbo Bostone "Darbininko" redakcijoj ir spaustuvėj. 1922-1923 m. Vyčių centro pirmininkas ir Vyties" redaktorius. Bendradarbiavo katalikų laikraščiams, mėgo rašyti eilėraščius, 1967 m. išleido savo eilėraščių rinkinį "Sielos balsai". Vartodavo Žilvičio slapyvardį.

Paliko žmoną Albiną, sūnų Kazį, dukterį Marienne Loftus, jų šeimas ir kitus artimuosius.

Amžiną atilsį suteik jo vėlei, Viešpatie!

Paminėtas Susivienijimo 85-tasis Gimtadienis

Sukakties minėjimo dalyviai. Nuotr. A. Gulbinsko

Chicago. — 1971 metais lapkričio 7, Vyčių salėje, Chicagos apskritis surengė Susivienijimo sukakties minėjimą, kurį atidarė apskrities pirmininkas A. Povilaitis, pasveikindamas susirinkusius ir paminėdamas šios šventės reikšmę.

Čia pat buvo pagerbtas a.a. dr. Petras Daužvardis, Lietuvos generalinis konsulas, kurs yra palikęs gilius ir garbingus prisiminimus, kaip reto pavyzdžio lietuvių tautos patriotas.

Minėjimas pradėtas malda, kurią sukalbėjo kun. A. Stašys. Programai pravesti pakviestas juristas P. Jokubka, sekretoriauti — Stasys Juras.

Pirmininkaujantis, padėkojęs už pasitikėjimą, pakvietė kunigą Vytautą Bagdanavičių, M. I.C., su paskaita. Trumpoje, bet turiningoje paskaitoje, jis palietė tautų reikšmę žmonijos bendruomenėje ir jų paskirtį. Nurodė, kad lietuvių tautos keliai ne rožėmis kloti, bet ir nebeviltiški. Paminėdamas Susivienijimo 85 metų sukaktį, pareiškė, kad jis yra išvaręs gilią lietuvybės išlaikymo vagą, atlikęs didelius darbus ir kad ir šiandien jis yra reikalingas. Taipgi priminė, kad 1972 metais Chicagoje įvyks Susivienijimo seimas. Jis turėtų būt gausingas, gyvas ir vaisingas. Seimas yra tikrasis Susivienijimo šeimininkas ir nuo jo priklauso šviesesnė organizacijos ateitis. Tadgi visų šventa pareiga prie jo pasisekimo prisidėti darbu, o neliekant tik stebėtojais.

Toliau tarti žodį buvo pakviestas Susiv. prezidentas L. Šimutis, kurs priminė, kad Susivienijimas yra gerame kelyje, kad jis esąs lietuviškas ir toliau tokiu pasiliksiąs. Kalbėjo apie ateinantį seimą, ragino visas kuopas prie jo pasiruošti, pareiškė savo pasitenkinimą 160 kuopos veikla.

Pakviestas "Garso" angliškojo skyriaus redaktorius kun. P. Činikas, M.I.C., pareiškė, kad jis visados stengsiasi minėtame skyriuje gvildenti lietuviškus reikalus-garbingą tautos praeitį, jos kovas dėl laisvės. Taipgi kalbėjo apie reikalą užpildyti mirusiųjų narių eiles. Jeigu mūsų jaunimas, kurių nemažas skaičius yra gerai įsikūrę, įsijungtų į Susivienijimo eiles, šviesi ateitis būtų patikrinta.

Užsibaigus kalboms, dr. Vl. Šimaitis, kaip Susivienijimo skyriaus dienrašty "Drauge" redakcinio kolektyvo narys, padėkojo kun. Činikui, dienraščio administratoriui, kurio pastangomis Susivienijimas gali išeiti į platesnę visuomenę.

Susirinkimą žodžiu sveikino Kazys Kleiva — Pasaulio Lietuvių Katalikų Bendrijos ir Amerikos Liet. Tarybos vardu; F. Sireičikas — Balfo centro vadovybės vardu, raštu sveikino inž. V. Kamantas — JAV Bendruomenės tarybos vardu, dr. J. G. Jerome — Katalikų Federacijos vardu; išvykdamas į užsienį sveikinimus perdavė inž. A. Rudis.

Toliau kun. A. Kezys parodė Lietuvių Foto Arhyvo paruoštą filmą "Dvylika" — pirmąją dalį, kur matomi asmenys paskyrę didesnę savo gyvenimo dalį lietuvių tautos šviesesnei ateičiai, būtent: kan. Vaitkus, L. Šimutis, prel. M. Krupavičius, V. Sidzikauskas, komp. J. Žilevičius ir dailininkas A. Galdikas. Filmas su rinktine muzika, spalvomis ir tekstais yra labai vertinga pamatyti.

Užsibaigus oficialiai daliai dalyviai buvo pavaišinti kavute, pasidalinta įspūdžiais ir pasitarta artėjančio seimo reikalais.

St. Juras.

LRKSA sukakčiai praėjus

Vadas be kariuomenės — nebe vadas. Šis posakis tiktų ir daugeliui mūsų organizacijų, kuriose vadovaujantys asmenys nebegirdi balso žmonių, kurie juos vadovybėn pastato. Tada prasideda tokių organizacijų nykimas.

LRKSA 160 kuopa Brighton Park Chicagoje, turėdama omeny savo organizacijos reikalus ir gerovę, 1971 metų pradžioje metiniam kuopos narių susirinkime iškėlė mintį suruošti susiartinimo su plačiaja visuomene parengimą, kame tiek Susivienijimo nariai, tiek prijaučiantieji galėtų jaukioje šeimyninėje nuotaikoje pabendrauti, pasidalinti gyvenamojo laiko problemomis.

Vargiai rasime sąmoningų žmonių, kurie būtų neapsidraudę vienokiu ar kitokiu atveju, nes šiame krašte socialinis susitvarkymas, apsauga mirimų, ligų ir senatvės atvejais yra didelės reikšmės dalykai. Tą suprato pirmieji mūsų ateiviai, tą supranta ir dabartiniai steigdami įvairias pašalpines draugijas.

Mūsų Susivienijimas atšventė 85 gimatadienį. Per 85 metus Susivienijimas yra nušluostęs daugeliui vargų ir skausmų išspaustas ašaras. Jis yra išvaręs gilią artimui meilės vagą. Jis tebėra reikšmingas, o ypač lietuviams, kuriems turėtų būti brangus kiekvienas skatikas, kad juos sudėjus krūvon galėtume remti mūsų nelaimės ištiktuosius brolius, ypatingai tėvų žemėje nešančius žiaurų svetimą jungą. Argi būtų tikslu remti privačias bendroves, kurios rūpinasi tik pelnu ir juo dalinasi pavieniai asmenys, tuo tarpu mūsų Susivienijimas, kaip fraternalinė organizacija, šelpia savuosius ištikus nelaimei.

Tad Susivienijimą lietuviai turėtų statyti pirmoje vietoje, čia draustis patiems ir drausti savo šeimas.

St. J.

Kiekvienam lietuviui patartina įsigyt

LRK SUSIVIENIJIMO ISTORIJĄ

PARAŠĖ DR. PROF. ANTANAS KUČAS

370 pusl., daug nuotraukų

Skaitydami Susivienijimo Istorija susipažinsit su pirmųjų lietuvių ateivių pergyvenimais, vargais ir rūpesčiais; susipažinsit su pirmųjų draugijų, organizacijų, parapijų, švietimo, kultūrinių ir ekonominių įstaigų steigimu; taipgi susipažinsit su Susivienijimo nuoitais keliais, veikla ir nuopelnais savišalpos, religinėje, kultūrinėje ir tautinėje srityse.

KAINA: kietais viršeliais $3.00; minkštais — $2.00

UŽSISAKANT KREIPKITĖS SUSIV. CENTRO ĮSTAIGON:

P. O. Box 32 (71-73 S. Washington Str.), Wilkes-Barre, Pa. 18703

NAUJI LEIDINIAI

(Atsiųsti paminėti)

Lietuvių Smulkioji Tautosaka. MĮSLĖS. Minklių, mįslių šimtagyslių rinkinys-šifupinys. Surinko ir užrašė Jonas Mingirdas Puikūnas. 1971., Los Angeles, Calif. 178 psl. Kaina: minkštas viršelis 3.50 dol., kietas — 4 dol.

Gaunama: "Lietuvių Dienų" leidykloje, 4364 Sunset Blvd., Hollywood, Calif. 90029.

"Mįslės" yra "Smulkiosios tautosakos", kurios tris knygas J. M. Puikūnas užsimojo išleisti, II-ji dalis. (Prieš keletą metų išėjo I-ji dalis — "Priežodžiai patarlės . . .") Mįslės pagal turinį suskirstytos į 20 grupių, kiekvienoje po 100 ar 150 pavyzdžių, viso 2500 vienetų. Mįslės surinktos iš žmonių, iš tautosakos rinkinių, periodinės spaudos ir kitų šaltinių. Jos apima labai įvairų žmogaus gyvenimo plotą: namus, šeimą, sveikatą, augmeniją, žemės ūkį, maistą, žmonių silpnybes ir gudrybes, gėrį, blogį, religiją, dorą ir pan.

Įžangoje autorius duoda mįslių, kaip tautosakos aptarimą, o gale prideda keletą literatūros kūrinių, paremtų mįslėmis.

"Vytis", oficialus Lietuvos Vyčių organas Nr. 10 1971 m. gruodžio mėn., Nr. 1 1972 m. sausio mėn. Redaguoja Loretta Stukienė. Metinė prenumerata 4 dol. Administracijos adresas — 1625 W. Marquette Rd., Chicago, Ill., 60636.

"Lietuvių Jaunimas", Pasaulio lietuvių jaunimo informacijos laikraštukas Nr. 4-5, 1971 m. Leidžia Liet. Jaunimo Informacijos Centras, P. O. Box 8992, Boston, Mass. 02514.

"Eglutė", laikraštėlis vaikams. 1971 m. gruodžio ir 1972 sausio mėnesių numeriai. Metinė prenumerata 5 dol., paskiro numerio kaina 50 centų. Redakcijos ir administracijos adresas: Immaculate Conception Convent, Putnam, Conn.

"Laiškai Lietuviams", Tėvų Jėzuitų leidžiamas religinės ir tautinės kultūros mėnesinis žurnalas. 1971 gruodžio mėn. Nr. 11 ir 1972 m. sausio mėn. Nr. 1. Adresas: 2345 W. 56th. Str., Chicago, Ill. 60636.

"Šv. Pranciškaus Varpelis", leidžia Tėvai Pranciškonai, Kennebunkport, Me. Nr. 12, 1971 m. gruodžio mėn. Redaguoja kun. Viktoras Gidžiūnas, O.F.M.

"Laivas", religinio ir tautinio gyvenimo mėnesinis žurnalas. Leidžia Marijonų vienuolija. Nr. 12, 1971 m. gruodžio mėn. Chicago, Ill. Redaguoja kun. Kazys Barauskas.

*

MARLBOROUGH'S ŽODYNAS

LITHUANIAN SELF—TAUGHT

paruoštas

M. Variakojytės-Inkenienės

Knyga pritaikyta mokantiem angliškai ir norintiem mokytis lietuviškai. Apima rūpestingai parinktus žodžius posakius ir pašnekėsius su fonetiniu anglų kalbos ištarimu.

Kaina 1.25 dol.

Užsisakant kreipkitės į "Garso" administraciją:

P. O. Box 32 (71-73 So. Washington Str.), Wilkes Barre, Pa. 18703.

LRKSA 85 metų sukakties Naujų narių vajus

VAJUS TĘSIS IKI 1972 METŲ 65-tojo SEIMO

Reguliarūs komisai ir didelės dovanos laimėtojams

Direktorių Taryba metiniam susirinkime, įvykusiam 1971 m. balandžio mėn. 28-30 dd. centro įstaigos patalpose, Wilkes-Barre, Pa., plačiai apsvarsčiusi Susiv. reikalus, priėjo išvados, kad vienas iš geriausių būdų paminėti garbingą Susivienijimo sukaktį yra didinimas narystės ir čia pat priėmė tokį naujų narių vajaus planą.

Vajui vadovauja Susiv. centras, kooperuojant Vajaus komisijai.

Informacijos teikiamos, propaganda vedama ir daviniai skelbiami "Garse", specialiais biuleteniais iš centro ir per kitus Susivienijimui prieinamus ir palankius laikraščius.

Vajaus metu naujai suorganizuotų kuopų nariai priskaitomi prie vajaus kontesto, organizatoriaus kreditan.

KOMISAI IR SPECIALIOS DOVANOS

Už sukaktuviniam vajuj įrašytus naujus narius skiriami reguliarūs komisai ir specialios piniginės dovanos.

Pirmoji pinignė dovana — $300.00 bus išmokėta, jei bus įrašyta nemažiau 60 naujų narių (surinks 600 balsų). Tokio skaičiaus nei vienam organizatoriui neįrašius pirma dovana atkris.

II-ji dovana — $150.00, turi įrašyti nemažiau 30 naujų narių;

III-ji dovana — $100.00 — 25 narius;

IV-ji dovana — $75.00 — 15 narių;

V-ji dovana — $50.00 — 10 narių;

VI-ji dovana — $25.00 — 5 narius.

Aukščiau nustatytas specialias dovanas gaus bile kuris organizatorius įrašęs nurodytą skaičių naujų narių.

Vajaus laiku bile kurioj kuopoj gali susitarę darbuotis kad ir keli prirašinėtojai (organizatoriai) ir sujungtais daviniais lengviau sudaryti nustatytas naujų narių kvotas ir laimėti dovanas.

Vajui užsibaigus bus paskelbti pilni daviniai organe "Garse", taipgi geriausia pasidarbavusių bus dedamos nuotraukos su atitinkamais paaiškinimais.

Direktorių Taryba ir Vajaus komisija kviečia kuopų veikėjus naujų narių įrašymo darban.

Už kilnų darbą jūsų laukia komisai ir specialios dovanos.

Direktorių Taryba ir Vajaus komisija

VLIKO SEIMO NUTARIMAI

Vyriausio Lietuvos Išlaisvinimo Komiteto Seimas, posėdžiavęs 1971 m. gruodžio 4-5 d. Detroite, pareiškia:

1. Lietuvos suvereninių teisių ir demokratinės santvarkos atstatymas yra pagrindinis lietuvių tautos uždavinys. Kadangi sovietų pavergti lietuviai neturi sąlygų organizuotai vesti Lietuvos laisvės kovos, Vyriausio Lietuvos Išlaisvinimo Komiteto pareiga yra telkti draugėn visų kartų pajėgiausias ir pozityviausias laisvojo pasaulio lietuvių jėgas tolesnei Lietuvos laisvės kovai vesti.

2. VLIKO Seimas gėrisi pavergtosios tautos sūnų ir dukterų nuostabia drąsa ir nepalaužiamu ryžtu išlaikyti tautinę dvasią ir, nežiūrint okupacinių varžtų, reikšti savo pasipriešinimą okupantui.

3. Pavergtųjų lietuvių heroizmo ir drąsos pavyzdžiai įsakmiai liudija, kad tautos laisvės idealai yra gyvi rusų pavergtame krašte. Tie pavyzdžiai įpareigoja laisvjame pasaulyje gyvenančius lietuvius dar glaudžiau burtis apie Vyriausią Lietuvos Išlaisvinimo Komitetą ir kitas Lietuvos laisvinimu besirūpinančias organizacijas, kad visų mūsų sutelktinėmis jėgomis ir suderintos veiklos pastangomis galėtume sėkmingai tęsti Lietuvos laisvinimo darbą iki galutinio laimėjimo.

4. Vliko Seimas griežtai protestuoja prieš Lietuvos okupanto skelbiamą neteisybę, kad gilias valstybines tradicijas turinti lietuvių tauta savo noru įsijungė į Sovietų Sąjungą.

5. Seimas paveda Vliko valdybai pareikšti padėką Jungtinių Amerikos Valstybių ir kitų kraštų vyriausybių nariams, parlamentarams ir kitiems įtakingiems asmenims, kurie įvairiomis progomis kelia ir remia Lietuvos ir kitų pavergtų tautų išlaisvinimo reikalą.

6. Seimas paveda Vliko valdybai kartu su Lietuvos Diplomatine Tarnyba paruošti memorandumus Jungtinių Amerikos Valstybių, Kanados ir Vakarų Europos vyriausybėms, kad prievartinė Lietuvos okupacija ir jos inkorporacija į Sovietų Sąjungą nebūtų įteisinta.

8. Sutelktinis ir koordinuotas darbas — Mūsų Stiprybė.

Vliko Seimas labai apgailestauja paskutiniuoju metu pasireiškusią nesantarvę tarp Amerikos Lietuvių Tarybos ir JAV Lietuvių Bendruomenės vadovybių. Seimas kviečia abi puses derinti savo veiklą ir paveda Vliko valdybai, susitarus su Pasaulio Lietuvių Bendruomenės vadovybe, daryti žygių, kad tie nesutarimai artimiausiu laiku būtų išlyginti.

9. Seimas paveda Vliko valdybai paruošti iki sekančio Seimo Vliko praplatos projektą, kuris apimtų ir jaunimo įjungimą į Vliko organizaciją bei Lietuvos laisvinimo darbą.

10. Vliko Seimas džiaugiasi lietuvių jaunimo konkrečiais darbais ir pastangomis Lietuvos laisvei atgauti; pritaria projektui, kad II Pasaulio lietuvių jaunimo kongresas pasisakytų Lietuvos laisvinimo klausimais; pageidauja, kad Kongreso rengimo komitetas, planuodamas Kongreso pasisakymą Lietuvos laisvinimo klausimais, palaikytų ryšį su Vliko valdyba; prašo Vliko valdybą teikti Kongreso rengėjam ir pačiam Kongresui visokią galimą paramą.

11. Seimas, išklausęs Vliko Tarybos, Valdybos, Tautos Fondo valdybos ir Tautos Fondo Kanados atstovybės pranešimus, didžiai vertina jų atliktus darbus ir reiškia padėką Vliko pirmininkui dr. J. K. Valiūnui, Vliko Tarybai, Valdybai, Tautos Fondo valdybai ir jos pirmininkui prel. J. Balkūnui, Kanados Tautos Fondo atstovybės pirmininkui St. Baneliui, kitų kraštų Tautos Fondo atstovybėms, Pasaulio Lietuvių Bendruomenei, Amerikos Lietuvių Tarybai ir kitoms organizacijoms už visokiariopą Vliko veiklos rėmimą. Drauge prašo organizacijas ir visuomenę padėti Tautos Fondui suorganizuoti Fondo rėmėjų būrelius visose lietuvių gyvenvietėse.

12. Seimas nuoširdžiai dėkoja visiems jį sveikinusiems žodžiu ir raštu. (Elta)

*

Vlikas prašo talkos

Vlikas prašo tautiečius JAV-se ir kituose kraštuose siųsti visus JAV bei kt. kraštų spaudoje (dienraščiuose, savaitraščiuose, žurnaluose) pastebėtus straipsnius, žinias, komentarus ir vedamuosius apie Simą Kudirką, jo žygio metines, apie kunigų Zdebskio ir Bubnio nuteisimą ir aplamai apie Lietuvą, jos bylą ir pan. Rašyti adresu: Vlikas, 29 West 57th St., New York, N. Y. 10019. (Elta)

MIRĖ ISTORIKAS DR. Z. IVINSKIS

Bonna. — Gruodžio 4 vak. Vokietijos sostinėje mirė įžymus lietuvių istorikas prof. dr. Zenonas Ivinskis.

Velionis buvo gimęs 1908 m. gegužės 25, Kaušėnų kaime, Plungės valsčiuj. Telšių apskr. Mokėsi Telšių gimnazijoj, Lietuvos universitete, Miuncheno ir Berlyno universitetuose ir gavo filosofijos daktaro laipsnį.

Profesoriavo Kauno, Vilniaus ir Bonnos universitetuose. Medžiagą Lietuvos istorijai rinko Vatikano archyvuose ir kituose centruose. Jis buvo apsiėmęs parašyti Lietuvių Fondo užsakytą kelių tomų Lietuvos istoriją, vienok suspėjo parašyti tik pirmąjį tomą. Mirtis netikėtai pertraukė mokslininko svarbų darbą.

Velionis yra parašęs daug mokslinių veikalų, straipsnių lietuvių ir kitų tautų laikraščiam. Stipriai reiškėsi savo veikla katalikiškose ir bendrinėse patriotinėse organizacijose.

Paliko žmoną Pauliną, sūnų Kęstutį, motiną ir brolį gyvenančius Chicagoje ir vieną brolį gyv. Australijoje.

Teilsis jo vėlė Viešpaties ramybėje!

Linkėjimai

Tautinės prigimties išlaikymas, lietuvių kultūros ugdymas ir kova už pavergtos Lietuvos laisvę tegul būna mūsų ir išeivijos jaunimo ir vyresniųjų bendri tikslai šiais 1972-siais metais.

JAV Lietuvių Bendruomenė linki visiems geros valios lietuviams laimingų 1972-jų Metų.

JAV Lietuvių Bendruomenės
Taryba ir centro Valdyba

New York. — Gruodžio 22 naujuoju generaliniu Jungtinių Tautų sekretoriūm išrinktas Austrijos atstovas Kurt Waldheim, 53 m. amžiaus. Jis užėmė vietą pasitraukusio Burmos atstovo U Thant. Waldheim yra iš eilės ketvirtas J. Tautų sekretorius. Buvę sekretoriai Trygve Lie (norvegas) ir Dag Hammarskjold (švedas) yra mirę.

"AM. LIETUVIŲ TARYBA"

(Lithuanian American Council)

Parašė buvęs ilgametis A.L.T. pirmininkas, ilgametis LRK SA prezidentas, buvęs dienraščio "Draugo" redaktorius LEONARDAS ŠIMUTIS.

Knygoje rašoma apie organizuotos Amerikos lietuvių visuomenės 30 metų (1940-1970) veiklą Lietuvai išlaisvinti. Knyga gausiai iliustruota veiksnių nuotraukomis.

500 puslapių, kietais viršeliais.

Kaina 10 dol. Pelnas tarybos išdui tolesnei laisvinimo akcijai remti.

Norintys knygą įsigyti, kreipkitės į

"GARSO" ADMINISTRACIJA

P. O. Box 32 (71-73 S. Washington St.), Wilkes-Barre, Pa. 18703

MIRĖ KUN. A. P. KLIMAS

A. a. kun. Al. Klimas

Norwood, Mass. — Lapkričio 11 širdies smūgio ištiktas mirė kun. Aloyzas P. Klimas Paskutiniu laiku jis buvo vikaras Šv. Jurgio parapijoje, Norwood, Mass.

Kun. Aloyzas Klimas, Vinco ir Elzbietos (Vasiliauskaitės) Klimų sūnus, gimė 1907 gegužio 20 Gulbiniškių km., Marijampolės apskr. Iš Rygiškių Jono gimnazijos įstojo į Kauno kunigų seminariją. 1932 baigęs Kauno universiteto teologijos-filosofijos fakultetą, tais pačiais metais gegužio 21 buvo įšventintas kunigu ir paskirtas vikaru į Krakių parapiją. Iš čia perkeltas klebono pareigom į Saudininkus, o vėliau į Jonavą.

Antru kartu Lietuvą Rusijos komunistam okupuojant, pasitraukė į Čekoslovakiją. Užsibaigus karui, popiežiaus delegato kan. F. Kapočiaus būvo paskirtas Hanau lietuvių stovyklos klebonu ir apylinkės stovyklų dekanu. Belankydamas stovyklas, Fuldoje susipažino su Amerikos armijos kapelionu kun. K. Jankum, kuriam tarpininkaujant kun. P. Virmauskis parūpino arkivyskupo R. Cushing kvietimą atvykti Amerikon. 1947 atvyko Bostonan ir buvo paskirtas Nukryžiuotojo Jėzaus seselių vienuolyno kapelionu, Brockton, Mass.

Vėliau vikaravo lietuvių parapijose: Brockton, Cambridge, Mass., Lawrence, Mass. ir Norwood, Mass. 1964 vasario 18 vėl paskirtas Nukryžiuotojo Jėzaus Seserų kapelionu Brocktone, kur išbuvo iki 1970 ir buvo perkeltas vikaru į Norwood, Mass.

Per aštuonis metus, kun. Aloyzas, būdamas kapelionu, atjautė nuoširdžiai Nukryžiuotojo Jėzaus Seserų vienuolyno rūpesčius ir daug pasiaukojo šio vienuolyno ir senelių prieglaudos gerovei. Jų veikla ir pažanga buvo artimi jo širdžiai. Jo atmintis ir darbuotė nebus užmiršti šios Kongregacijos narių.

Šv. Jurgio parapijos bažnyčioje, Norwoode, laidotuvių mišias aukojo Bostono vyskupas Jeremiah F. Minihan. Koncelebravo kun. Jonas Klimas, velionio brolis, kun. Vytautas Žemaitis, klebonas Šv. Petro ir Povilo parapijos, Sugar Notch, Pa., kun. Simonas Saulėnas, Cambridge, Mass., kun. Albertas Abračinskas, Norwood, Mass., kun. A. Janiūnas, ir kun. V. Atkočius, M.I.C. Nuoširdų ir graudų pamokslą pasakė velionies giminaitis kun. Albinas Janiūnas, South Boston, Mass. Mišių metu giedojo Šv. Jono seminarijos choras. Užbaigai parapijos choras sugiedojo Marija Marija.

Visas laidotuvių ceremonijas tvarkė kun. J. Svirskas.

Kun. Aloyzas palaidotas Brocktono seselių vienuolyno kapinėse, kur atsisveikinimo žodį tarė kun. St. Yla, buvęs kurso draugas. Kapinėse dalyvavusius kun. Aloyzo gimines ir draugus seselės pakvietė ir visus pavaišino skaniais pietumis.

Kun. Aloyzas paliko nuliūdime brolį kun. Joną Klimą, vikarą lietuvių parapijos, Cambridge, giminių ir gerų draugų. Kunigas Aloyzas daug kartų lankėsi Pennsylvanijoj ir buvo nuoširdus draugas Žemaičių (Scrantone) ir Susivienijimo iždininkės Leokadijos Donarovich šeimos.

S.M.E.

J. DAUŽVARDIENĖ LIETUVOS GARBĖS KONSULAS

Lietuvos atstovas J. Kajeckas 1971 m. spalio 5 d. raštu buvo pranešęs JAV Valstybės Sekretoriui, kad J. Daužvardienė yra paskirta Lietuvos garbės generaliniu konsulu Chicagoje ir paprašęs jai suteikti pripažinimą.

Valst. Departamento 1971 m. lapkričio 12 d. raštu Lietuvos atstovui pranešta, kad J. Daužvardienė pripažinta Lietuvos garbės generaliniu konsulu Chicagoje, Illinois. Kartu atsiųsta pažymėjimas, liečiąs J. Daužvardienės konsularinį statusą.

Buvusi Lietuvos Generalinio Konsulato Chicagoje konsularinė jurisdikcija perduota Lietuvos Generaliniam Konsulatui New Yorke. (Elta)

Reikšmingi įvykiai

"Pasaulinėje politikoje iškilo nauji veiksniai. Europoje jungiasi Vakarų Europa. Vokietija sustiprėjo, Azijoje iškilo Raudonoji Kinija ir sustiprėjo Japonija. Prasidėjo JAV ir Sovietų Sąjungos pasitarimai. Tų jėgų persirikiavimas yra laukiamų pasikeitimų ženkle. Tokiomis aplinkybėmis lietuviams taip pat būdėtina įgyvendinti jų pagrindinį siekimą — atgauti Lietuvai laisvę ir nepriklausomybę".

Roma. — Po triukšmingų balsavimų, užsitęsusių net 15 dienų, naujuoju Italijos prezidentu išrinktas krikščionių demokratų kandidatas Giovanni Leone, pirmiau dviem atvejais buvęs premjeru.

KUN. ZDEBSKIS IR BUBNIS ŽIAURIAI NUBAUSTI

Spaudos agentūros ir JAV spaudos atstovai skelbia žinią apie dviejų Lietuvos kunigų, Juozo Zdebskio ir Prospero Bubnio nuteisimą vienerių metų kalėjimo bausme dėl to, kad jie vaikus mokė katekizmo. Žinia buvo plačiai paskleista per radijus, taip pat pakartota televizijos.

"New York Times" lapkričio 27 d. laidoje įdėjo plačią žinia per tris skiltis, antrašte "Pranešama apie dviejų lietuvių kunigų nuteisimą". Esą, du katalikai kunigai buvo nuteisti vienerių metų kalėjimo bausme už tai, kad jie rengę vaikus pirmajai komunijai. Nurodyta, kad pranešimas, rašomąja mašinėle, buvęs paskleistas Vakarų žurnalistų tarpe. Nubaustieji kunigai, tai kun. Juozas Zdebskis iš Prienų ir kun. Prosperas Bubnys, Girkalnio klebonas, kuris buvo nuteistas lapkričio 12 d. Raseiniuose.

Prieš "religinius prietarus"

Specialiame pranešime dienraščiui iš Maskvos nurodyta, kad sovietų įstaigos pagal baudžiamąjį kodeksą draudžiančios "religinių prietarų skleidimą" ir kad jos esančios ypatingai jautrios tais atvejais, kai vaikai atlieka religines apeigas.

New Yorko dienraštis pažymėjo, kad religinis klausimas esąs ypatingai aktualus Lietuvoje, vienintelėje iš 15 sovietinių respublikų, kurioje gyventojų daugumą sudaro Romos katalikai. Nors ryšiai su Vatikanu esą nutrauki, tačiau dienraščio žodžiais, "religinė veikla parapijose esanti gyva".

Lietuvos katalikų vieningumas jau buvo pasireiškęs tuo metu, kai Prienų parapijiečiai su protesto raštu kreipėsi į sovietų vadus Maskvoje, š. m. rugpiūčio 26 d. suėmus kun. J. Zdebskį. Laikraštis priminė protesto žodžius, jog "mes reikalaujame religinės laisvės".

Kunigas buvo mušamas kalėjime

"N. Y. Times" toliau teigė, kad pagal pogrindžio pranešimus, kun. Zdebskis, dar prieš jo bylą, lapkričio 11 d., buvęs sumuštas kalėjime. Esą, jo paties motina, jai atsilankius kalėjime, jį vos galėjusi atpažinti.

Kun. Zdebskis byloje pažymėjo laikąs savo pareiga vaikus mokyti religijos, ypač jei to prašo tėvai ir apie tai kalba ir 1966 m. įsakas (apie vedybas, šeimą).

Kun. Zdebskio byloje buvo pašaukta liudyti dešimt vaikų, tačiau pagal tuos pranešimus, keli jų tylėjo, arba, klausinėjami — verkė.

Kun. Bubnys, pranešama, buvo suimtas, partijos pareigūnams susekus 30 vaikų, laukiančių bažnyčioje ir pasiruošusių Sutvirtinimo sakramentui. Esą, tie vaikai buvę pristatyti į gaisrininkų būstinę Raseiniuose ir jiems ten pasiūlyta pasirašyti kun. Bubnį kaltinančius pareiškimus. Kai kurie vaikai, pagal Vakarus pasiekusius pareiškimus, tokius reikalavimus išgirdę, susirgo.

Pranešimas apie kunigų nuteisimą buvo dar paskelbtas lapkričio 26 d. New Yorko "Daily News" vakarinėje laidoje ir visoje eilėje kitų JAV dienraščių, buvo pakartotas radijo ir televizijos siųstuvų. (Elta)

MALDOS GALYBĖ IR LIETUVOS LAISVĖ

Lietuviai, pajudinkime Dangų, kad Lietuva būtų laisva ir pavergėjai nepersekiotų tikinčiųjų: Dievo Galybės Rankoje yra mūsų išsigelbėjimas. Kai Petras buvo laikomas kalėjime — **Bažnyčia gi meldėsi nesiliaudama už jį Viešpačiui.** Tikėkime, kad kaip Petras buvo išlaisvintas, taip bus išlaisvinta neteisingai įkalinta tauta. Būkite drąsūs, nebijokite — Pats Dievas ateis ir Jus išgelbės (Izaijas).

Jeigu mūsų pačių gelbėjimo jėgos yra menkos, tai tikslu, kad mes kreipiamės į Galybių Dievą. Tik turime tikėti, kad Jis visagalis ir išgelbės Marijos Žemės, šventos Lietuvos žmones.

Pradedant 1972 m. sausio 1 diena maldomis ir pamaldomis **kiekvieną dieną** šaukiamasi į Dievą galbėti Lietuvą ir Lietuvos žmones. Kiekvieną dieną atnašaujamos Šv. Mišios už Lietuvą, persekiojamuosius ir Lietuvių Katalikų Religinės Šalpos geradarius.

Kiekviena diena maldai pramatyta vienai lietuvių parapijai, organizacijai ar institucijai. Maldos kalendorius išsiuntinėtas visiems, kuriems pramatyta diena. Prašome iš anksto ruoštis, paraginti parapijiečius, organizacijos narius, institucijų gyventojus pramatytai maldos dienai. Kiekvienas ir kiekviena gali melstis asmeniškai ir tai bus didelis maldos žygis, bet pageidaujama pravesti specialias pamaldas, kad vieni kitus pasiragintų melstis, prašoma savo maldos dienos programą aprašyti spaudoje. Pabaigoje metų būtų galima padaryti gražų aprašymą, kaip lietuviai malda siekė sąžinės ir tautinės laisvės.

Jei kas norėtų 1973 metais gauti savo maldos dieną, tai prašome rašyti Lietuvių Katalikų Rliginei Šalpai. Norintieji prisidėti prie Šv. Mišių, kurios bus atnašaujamos kasdien, savo auką siųskite Lietuvių Katalikų Religinei Šalpai. Jau turime intencijų 110 dienų. Mišias aukos lietuviai kunigai-misionieriai plačiajame laisvame pasaulyje už USA ribų.

L.K.R. Šalpos Valdyba

New York. — Gruodžio 9 mirė buvęs Jungtinių Tautų generalinio sekretoriaus padėjėjas dr. Ralph Bunche, 67 metų amžiaus. Už veiklą taikos naudai laimėjęs Nobelio taikos premiją. Jis buvo amerikietis negras aukščiausia iškilęs diplomatijoj.

Tokyo, Japonija. — Gruodžio 20 JAV-tybių oro jėgų bazėje Yokota, nusileidžiant, įvyko marinų helikopterio nelaimė, kurioje žuvo 7 marinai.

LRK SUSIVIENIJIMO VADOVYBĖ

DIREKTORIŲ TARYBA.

Dv. Vadas — Prel. Jonas F. Baltrusevičius, 416 E. South str., Wilkes Barre, Pa. 18702.

Prezidentas — Leonardas Simutis, 228 Nauvoo, Park Forest, Ill. 60466.

Vicepreziden tas Veikiantysis sekretorius—Atty. Thomas E. Mack, 11 West Union Str., Wilkes Barre, Pa. 18702.

Iždininkė — Leokadija Donarovich, 37 Eldon ave., Lansdowne. Pa. 19050

Iždo globėjas — Vito A. Yucius. 52 Shady Drive, W. Pittsburgh, Pa. 15228.

Dr. Vladas Simaitis, 2951 W. 63rd Str., Chicago, Ill. 60629.

Dr. Kvotėjas — dr. Albertas J. Valibus, 266 Wright str., Kingston, Pa. 18704.

Direktoriai:

Pranas J. Katilius, 1059 Blair ave., Scranton, Pa. 18508

Bronius Bobelis, 212 Elderts Lane, Woodhaven, N. Y. 11421.

Alvera Balanda, 72 Chipman Str., Waterbury, Conn. 06708

Labdarybės komisija:

Marijona Šrupšienė, 6733 S. Campbell Ave., Chicago, Ill. 60629.

Josephine Gilbert, 331 North St., Minersville, Pa. 17954.

Julė Salasevičienė, 918 Helmdale ave., Cleveland, Ohio 44112.

Spaudos — informacijos komisija:

Stasys Garliauskas, 1949 Hubbard Ave., Detroit, Mich. 48209.

Juozas B. Laučka, 9610 Singleton Dr., Bethesda, Md. 20034.

Kunigunda Keblinskienė 202 31 Schaefer, Detroit, Mich. 48 235.

Teismo komisija:

Adolfas Norvaiša, 947 Market str., Kingston House, Kingston, Pa. 18704.

Marija Jokubaitė, 32 Bright str., New Haven, Conn. 16513.

Jonas Litvinas, 4610 So. Wood str., Chicago, Ill, 60609

Jaunimo komisija:

Lorraine Jucienė, 52 Shady Drive, W. Pittsburgh, Pa. 15228.

Agota Ashman, 438 Spring str., Collinsville, Ill. 62234.

Jonas Burnickas, 24 De Cicco Road, Waterbury, Conn. 06705.

Statutų komisija:

Teis. Petras Jokubka, 3528 Archer Ave., Chicago, Illinois 60632.

Vytautas Paulauskas, 133 Cherry str., Plymouth, Pa. 18651.

Petras J. Montvila, 85-66 98 St., Woodhaven, N. Y. 114 21.

LIETUVIŠKOJO ŠVIETIMO PREMIJA

Šios rūšies premija, regis, bus pirmoji lietuvių išeivijos švietimo istorijoje. Ji yra 500 dol. dydžio, skirta lituanistinių mokyklų mokytojų prieaugliui ugdyti, o tuo pačiu ir iškelti švietimo reikšmei.

Šią pirmąją švietimo premiją suorganizavo JAV LB Švietimo Taryba, bendradarbiaudama su Pedagoginiu Lituanistikos Institutu ir Lietuvių Fondu.

Šiais mokslo metais lietuviškojo švietimo premiją laimėjo Pedagoginio Lituanistikos Instituto absolventas Rimas Černius, kaip stropiausiai visus trejus metus lankęs ir geriausiais pažymiais baigęs tą institutą. Premiją jam įteikė Švietimo Tarybos pirm. Jonas Kavaliūnas 1971 m. gruodžio 11 absolventų vakaro proga Chicagoje.

Rimas Černius yra gimęs 1951.IV.1 Chicagoje. Šiuo metu jis lanko The University of Chicago, kur studijuoja filosofiją, o šeštadieniais dirba Chicagos Aukštesniojoje Lituanistinėje mokykloje. Čia jis dėsto lietuvių kalbą ir literatūrą.

Kiek žinoma, lietuviškojo švietimo premija bus periodinė ir, galimas dalykas, palaipsniui didinama. Ją galės laimėti bet kuris P. L. Instituto studentas, stropiai lankydamas ir geriausiais pažymiais baigdamas Institutą.

Yra vilčių, jog panaši premija galės būti suorganizuota ir šio instituto neakivaizdinio skyriaus studentams. Gi taip pat yra vilčių, jog ir visa gyvoji lietuvių visuomenė išties Švietimo Tarybai savo pagalbos ranką kaip visada, taip ir dabar, kada lietuviškasis analfabetizmas supa mus visus ir iš visų pusių, naikindamas lietuvybę. Tą apsupimo žiedą galės pralaužti ne kas kitas, o tik lietuviškai apsišvietusi jaunoji karta.

Domas Velička

JUOKELIAI

Lenkiškas žertas

Dzienik Związkowy savo populiarioje skiltyje "Z Dnia" mini tokį naują populiarų lenkų anekdotą:

"Kai pragare pasirodė Hitleris, jis ten buvo sutiktas su didele pagarba ir pats Liuciferis asmeniškai jį pavedžiojo po savo karalystę.

Prie kiekvieno katilo stovėjo velnias ir šake svaidė atgal į katilą kiekvieną per katilo briauną išlipti besikėsinantį nusidėjėlį. Prie vieno katilo velnio nebuvo.

Nustebęs Hitleris paklausė, kodėl prie to katilo nėra velnio ir kas tame katile verda?

— Lenkai, atsakė Liuciperis.

— Tai kodėl prie jų nėra sargybos?

— Nebėra reikalo, atsakė velnių karalius, nes jei tik kuris jų pasiekia katilo briaunos, jo draugai tuojau jį nutraukia apačion.

— Na, tai kaip sekasi su jauna žmona?

— Puiki moteris. Ji padeda man pietus gaminti, indus plauti ir net skalbti.

Lenkiški Žertai

Partijos delegatas kaimo gyventojų susirinkime:

— Ateis diena, kada kiekvienas galės nusipirkti nuosavą helikopterį!

Balsas iš salės: — O kuriem bėsam tas helikopteris,

Delegatas: — Koks kvailas klausimas! O, pavyzdžiui, sužinote, kad miestelyje parduodami degtukai: Reikia skubėti, nes degtukų ne visuomet gali būti. Taigi! Sėdate į helikopterį ir esate miestelyje pirmas stoti eilėn degtukams gauti. Aišku,

Marlborough's žodynas

LITHUANIAN SELF-TAUGHT PARUOSTAS

M. Varlekojytė Inkenienė

Knyga pritaikyta mokantiem angliškai ir norintiem mokytis lietuviškai. Apima rūpestingai parinktus žodžius posakius ir pokalbius su fonetiniu anglų kalbos ištarimu.

Kaine $1.25

Užsisakant kreipkitės į "Garsas" administraciją:

P.O. Box 32 (71-73 So. Washington Str.), Wilkes Barre, Pa. 18703.

Lapkričio 27 lituanistinių mokyklų mokiniai, demonstravę prie Sovietų pasiuntinybės, norėdami įteikti siuntinukus nuteistam Simui Kudirkai, vėliau aplankė Lietuvos pasiuntinybę. Nuotraukoje mokiniai ant pasiuntinybės laiptų. Viduryje matosi O. ir J. Kajeckai.

Nuotr. K. Čikoto

GARSAS • Lithuanian L.C. Alliance of America

English Section

Edited by P. P. CINIKAS. M.I.C.

Mr. John Kiskis built . . .

A MEMORIAL TO HIS LOVE

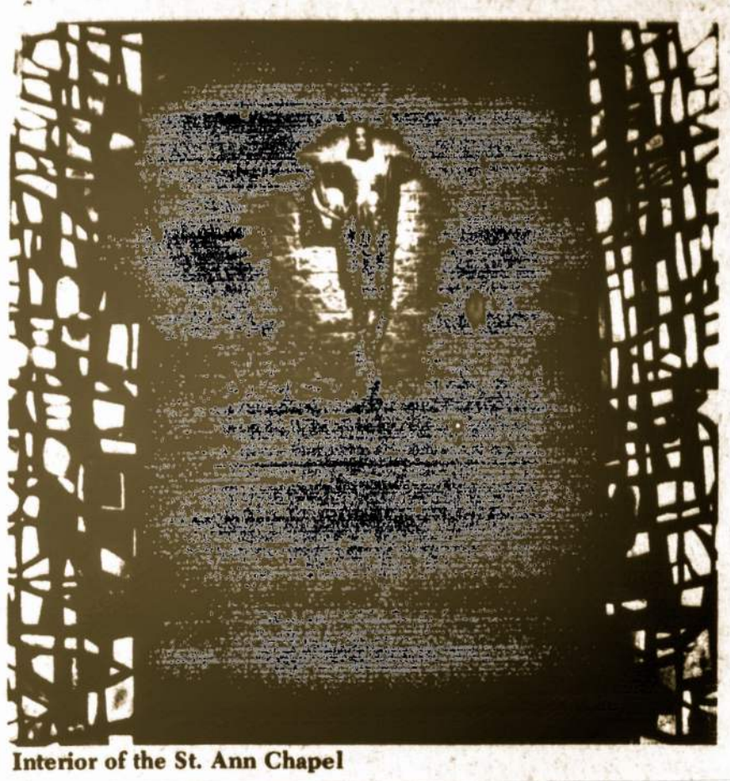

Interior of the St. Ann Chapel

On the outskirts of Amsterdam, New York, in the humble, peaceful cemetery, where some 1800 faithful of St. Casimir's Lithuanian Church have been laid to rest stands a most breathtakingly beautiful edifice — emphasizing with graceful artistry some of the highlights of the Lithuanian faith in God and His saints. Saint Casimir's Parish has this edifice — the handsome and utilitarian St. Ann's Chapel — because of one man's great love for his wife and desire to perpetuate her memory. Ann Vinskas Kiskis, who died Oct. 7, 1968 and is buried in St. Casimir's Cemetery, lived a life of sharing.

"She was always wanting to do something for someone. She wanted to share with others. And that best explains the idea behind the chapel erected to her memory," recalls her husband, John V. Kiskis. It was an idea that came to Mr. Kiskis during a graveside visit to St. Casimir's Cemetery. His wife's dedication to helping would be perpetuated through a memorial not only artistic but also one of utility, one that would permit continuance of the sharing.

With this thought in mind, Mr. Kiskis commissioned the eminent Lithuanian artist and sculptor, V. K. Jonynas to design a cemetery chapel that would not only represent artistic achievement, but also would offer shelter from inclement weather conditions to bereaved families suffering on the day of separation.

"I am sure that Ann would approve," was the Kiskis comment as the structure began to take form after ground was broken on Aug. 1, 1970. Completion was made during early 1971, and the edifice was dedicated on May 30, 1971, by the Most Rev. Edwin B. Broderick, D.D., Bishop of Albany. That Mr. Jonynas did his work well with consummate compassion and artistry — is evident to all who have viewed the chapel since its completion.

Imaginative use of square sparkle stone blocks of eighteen inch length resulted in this beautiful structure that rises 26 feet in striking design to overlook the parish burial ground. The frontal section consists of three pylons, the outer two extending upward as simple shafts while the center pylon is concave. Entrances are on the sides with protection of the backward sloping roof.

Light admittance is through four long and narrow windows, two on each side of the pylons. These windows are made up of vari-colored glass segments, graduated in color from warmer tones toward the front to the brighter hues of the center, permitting blending of love and of the hope of eternal life.

A figure of the "Pensive Christ" (Rūpintojėlis), an aluminum casting of more than 300 pounds, rests on a canopy extending from the concave center pylon and commands thematic attention. Above it is a circular cruciform design, and a simple cross surmounts the chapel.

On the sides of the chapel are two bas relief sculptures done in white concrete. They represent St. Ann, mother of the Virgin Mary, and St. Casimir, patron of Lithuania.

In front of the chapel and resting on rounded base steps that overlook a grassy plot, providing opportunity for concentration and meditation is the altar. It is an impressive black granite design that harmonizes with the silver gray of the aluminum decorative designs of the facade. Jonynas' artistry has combined beauty and incentive toward thought on the relationship of Life and Death in providing material facilities of a temporaty mausoleum.

In the dedication booklet distributed at the dedication, the Rev. Robert Baltch, pastor of St. Casimir's Parish sums up the significance of St. Ann's Memorial Chapel:

"Loving remembrance of those who have gone into Eternity is a particularly deep and important tradition among our Lithuanian people. It is a priceless heritage received as part of our gift of faith, a faith so impressively portrayed in this outstanding monument to family love and devotion."

(Vytis — Nov. 1971)

BEAUTIFUL LAND OF OUR FATHERS

Antonis M. Weckell

Do you remember an amber land encircled by forest and marshes;
A land of wandering dunes and sturdy pines;
Sea drops of amber cast upon her silvery sanded beaches;
Churches on hill tops, like tall observing shrines?

I remember a snow-covered meadow
As far as the eye could see;
And the wolves in the towering dark green forest;
And wayside crosses of rarest artistry.

It is a beautiful land of peasants
With a precious language of her own,
A language old, and rich with legends and songs
Of every hill and grove, lake and forest, flower and stone.

My home is a low thatched cottage set upon a sloping hill,
With clambering vines around its door;
There's a garden of mint and rue, and marigolds too;
And a sparkling glimpse of the crystal river and shore.

The larks circle above as the ploughman sings;
The sower sings of the bounty his seeds will give;
While the golden harvest grows with the reapers' songs;
And raftsmen on the river, sing of the forests where they live.

Spinning wheels whirr as the women sing
Of their empty homes now that the young have flown.
Maidens, toiling in their gardens, sing of love and the rue,
A symbol of purity and youth that is now their own.
At eventide, when all work is done
Voices in song rise joyfully from the shore,
And the moon beams on the tuneful scene
While I sit and listen at the cottage door.

Have you heard of the legend of Crosses;
And the lake that was formed from a giant's tears;
Of the beautiful lakes that came down from the sky;
And the toll of sunken bells as a storm appears?

Why the cuckoos assemble at the "cuckoo oak"?
When winter snows melt and warm spring nears?
Why the nightingale's charming, coaxing melody
Will linger forever throughout the years?

Strange, beautiful Lithuania....
Where the sky is the softest, palest blue;
Where the sun warms her land with its golden rays
And wraps all her beauty around with songs and the rue.

This beautiful land was the country I first knew.

LENIN'S BOOKS
(Abundant and Unread)

Lenin's works in the Lithuanian language provide for some very formidable statistics. Thus, a recently published bibliography informs us that during 1940-1941 and 1944-69 (the periods of Soviet occupation of Lithuania), 125 individual titles and collections were published with a total circulation of two million and 70 thousand copies. There is one problem though — most of the Leniniana is gathering dust in warehouses or on library shelves.

In praise of . . .

AL MERKIS

Al Merkis is a folk dance leader of Lithuanian extraction, who teaches International Folk Dances to young people at the YW at Broad and Arch. during the winter months on Fridays, while during the summer he conducts sessions on the plaza outside of the Philadelphia Art Museum. The Museum is perched high on a hill overlooking the Philadelphia skyline. The Plaza is paved, has a fountain and is illuminated at night. During the summer nights it is a gathering place for teens. Although the park police patrol the area, it is a source of potential trouble.

Each Tuesday night during the summer, Al sets up his patched-up electronic equipment on the steps of the Museum, announces the numbers and teaches in a limited manner with the microphone. His winter students serve as a nucleus; the rest of the participants learn on the spot. I estimated on July 27, 1971 that 300 young people were dancing, the crowd milling around could number 1,000. A few people contribute 25 cents each to join the winter classes.

The area is open, so no admission could be charged. Beyond being permitted to teach on Tuesdays by the Recreation Commission, Al gets practically no other support from its members. Al has been doing this for the past 20 years, and probably teaching for the past 40 years. His program of July 27 included: Milanovo, Kolo, Hinch Ma Tov, Ga gordons, Mayim, Kortanc, Karapyet, Romanian Hora, Korobushka, Varis Hasapikos, Troika, Noriu Miego, Karaguna, Orijent, Virginia Reel, Bossa Nova, Never on Sunday, Stenja, Dayagim, Atr vAni, Good Ol' Days, Haroa Haktana and Alexandrovska.

Al Merkis deserves commendation for the good job he is doing; he is keeping teens busy and out of mischief. Al deserves the support of the Philadelphia City Administration (Park Board and Recreation Commission) and the support of other folk dancers in the area. He needs better and more powerful equipment to control the crowd.

(Viltis — Dec. 1971)

The brave testimony of . . .

SIMAS KUDIRKA

KUDIRKA'S TRIAL TESTIMONY REACHES WEST

Scores Mock-trial, Asks Lithuania's Independence

"I do not consider myself guilty since I did not betray my homeland, Lithuania. I do not consider Russia, called the Soviet Union today, as my homeland."

This is how Simas Kudirka rejected the charges of high treason at his trial before the "Supreme Court of the Lithuanian Republic" in Vilnius, during May 17—10, 1971. He was tried for his unsuccessful attempt to defect from the Soviet vessel Sovietskaya Litva to the U.S. Coast Guard Cutter Vigilant, off Martha's Vineyard, Mass. A summary of his trial, prepared by "reliable dissident sources" in Moscow, was made available to the Western press and subsequently published in major newspapers throughout the world. The following account of Kudirka's testimony is based on an article by Anatole Shub, Paris, released by the L. A. Times — Washington Post News Service.

"According to the excerpted documents, the chairman of the Court was identified only as Misiunas and the prosecutor as Petrauskas. The lawyer assigned for the defense was identified as Gavronskis, but Kudirka declined counsel. Asked why, he said: "If Gavronskis is an honest man and defends me according to his conscience, then it can only do him harm. But if he is dishonest and plays the role of a second prosecutor, as often happens in political trials in Lithuania, then I think my case is already complex enough and one prosecutor is enough".

"The ordinary Americans received me very well," said Kudirka of the sailors aboard the Vigilant who were ordered to return him to the Soviet fishing trawler after eight hours.

"Seeing that I was cold, they gave me warm clothing, while the Russian sailors afterwards beat me until I was unconscious, and they crippled my knee when I lay in prison for several months. I don't consider (the Americans) turning me back as a great tragedy. By the decisions of the Teheran, Yalta and Potsdam conferences, whole nations found themselves in slavery. In the eyes of the American military administration, I, as a Lithuanian, was the legal property of Brezhnev, the heir to Stalin, and should be returned to him."

Sailors Admit Beating Kudirka

On May 18, during the cross-examination of the witnesses, sailors acknowledged that they had beaten Kudirka.

The chairman asked the second witness, who knew Kudirka well, why he sought to flee the Soviet Union. When the witness answered that Kudirka was driven to it, the chairman immediately stopped him from continuing.

A political commissar of his ship, the Sovietskaya Litva asked Kudirka whether he would have sought asylum in the United States if he had known that you wouldn't find work there, and if you did, it would have been cleaning toilets?"

Kudirka replied: "The job is not important. There is no dishonorable work, and if I had cleaned toilets, it would have been with a clear conscience, which is not the way you carry out your work. Your party membership card is only a ration card."

In explaining the reasons that motivated his attempt to flee to the West, Kudirka spoke for more than four hours. He said that he had grown up in a very poor family and was familiar with social injustice. In 1940, when the Red Army occupied Lithuania, Kudirka said, social injustice increased because national injustice was added to it. He recalled that in June, 1941, people were sent to Siberia, people whom he considered the most conscientious Lithuanians, including the majority of the nationalist teachers whom Soviet propaganda branded as 'Bourgeois."

In 1941, German occupation replaced Soviet rule. In 1944, before the return of the Red Army, Kudirka said, rumors began that the Soviet system had changed. In the summer of that same year, however, he realized that if it had changed, it was for the worse, he said. He saw again how people he considered innocent were sent to Siberia. He also witnessed mass killings. Many of his comrades joined anti-Communist partisans; almost all of them died. He did not have the courage to follow their example, Kudirka told the court. He tried to continue his studies in Vilnius. He finished the eighth grade and then decided to become a sailor.

Sea — Escape from Tragedy

"My grandfather was a sailor," Kudirka told the court, "and I've been drawn to faraway countries. There was the wish to see the world, and besides, I thought that at sea I would forget the tragedy of my people. I wanted to flee from the strange scene. Not a week went by that in various Lithuanian towns the disfigured bodies of Lithuanian partisans weren't stacked up in the marketplace. I wanted to flee the hunger which reigned in the Kolkhozes (collective farms) at that time, the total lack of rights . . reminiscent of the serfdom in Lithuania 100 years ago".

It is a shame, but even in the fleet I found this kind of injustice and national discrimination.

In the (Soviet) press I read about the great Lithuanian fleet, but in reality there is no Lithuanian fleet'; it's Lithuanian only in so far as the ordinary sailors are Lithuanian. Lithuanians command this fleet only in exceptional cases. The majority don't even know the Lithuanian language. The top leadership of the so-called Lithuanian fleet lives in Moscow and doesn't trust us Lithuanians. Permission to sail abroad and go ashore is, in general, not granted to Lithuanians . ."

On May 19, the procesution made its final plea, expressing indignation with Kudirka's "treachery." The prosecutor demanded as punishment 15 years in a strict regime labor camp as well as the confiscation of all personal belongings.

Kudirka spoke in his own defense, citing Herzen, Marx and Lenin to explain the difference between socialist theory and practice in Lithuanian. In Kudirka's view, socialism does not exist in Lithuania, but there does exist an almost inexplicable type of "parody" of socialism.

"From the standpoint of international law," Kudirka said, "I am not a criminal. My decision to go abroad does not contradict the United Nations Declaration of Human Rights or even the Soviet constitution. Therefore I consider myself completely innocent. However, I know very well that my fate has already been decided by security organs."

The Marian missionaries found . . .

The Lithuanian Apostolate to Argentina, S. America

Those were the golden days of our priesthood. We had just returned from two first solemn High Masses. There were two because with our parents we attended a national parish on Sundays and then served Mass in a nearby parish each day before going to school. We were walking on cloud nine in 1939, when we met with a group of Marian priests who seemed to be on cloud twelve or fourteen. They were bidding farewell to seminarians and priests before leaving for South America to found a mission.

Fr. John Jakaitis was taking two younger but mature priests to South America to start a new field of work. Their destination was Argentina, where the Lithuanian people in Buenos Aires were asking for spiritual aid. It was not a matter of going to the back country, but to the cities of Argentina to bring back souls that had strayed from their traditional faith in a country far from their native land, which they had left to seek freedom and fortune.

The leadership of the Marians felt it was a grave duty to seek out the straying immigrants and bring them back to the Church. In fact, that was the special purpose of the St. Casimir Province of the Congregation in the United States: to care for the spiritual needs of Lithuanian immigrants in a strange land. Such was the life-long work of Fr. Jakaitis, who had founded two parishes in Worcester, Mass., and then left the secular priesthood to join the religious community of the Marian Fathers, so that he might on a wide scale provide greater spiritual aid for the immigrants.

Not Everybody Cheered

We might even compare Fr. Jakaitis to Saint Frances Cabrini, who was the soul of determination when it came to rendering spiritual aid to Italians in the United States. He was an iron man with an astounding determination to complete a job once it was started. He was taking with him to South America two priests, one with a belated vocation Fr. Anthony Andriusis, MIC, a gentle sincere and compassionate soul, the other, Fr. Charles Vengras, MIC, a rolly polly jolly man, who loved people and was always ready to serve them. All three have since passes away. Sketches of their lives will be written in the near future. Here we would like to elaborate on the mission founded by the Marians in Argentina.

The three first Marian missionaries arrived in Buenos Aires, Argentina, on March 1, 1939. A small group of Lithuanians met the three priests, who had not foreseen where they would stay or where they would begin their work. Not so pleasant was the reception by the fallen-away Catholics, communists and atheists who had angry and bitter words for them in their press. The group that met the fathers were from Berriso, Rosario, and Buenos Aires in Argentina, and from Montevideo ir Uruguay.

Our Lady of Vilna parish church, Avellaneda, B. A., S. America. The first missionary foundation of the Marian Fathers.

Doing it the Hard Way

The first public appearance of the newly arrived missionaries was on the feast of St. Casimir, March 4, the patronal feast day of Fr. Casimir Vengras. The Salesian Fathers of Buenos Aires had taken them into their monastery on Calle Avalariba. These good fathers had arranged for the new missionaries to celebrate their first public Mass in St. Lucy's Church before a large crowd of immigrant Lithuanians gathered for a special service in honor of St. Casimir, patron saint of Lithuania.

The Marian Fathers came to Argentina at the invitation of the Cardinal Archbishop of Buenos Aires, but he had not foreseen any particular church or locality for their work. He granted the fathers the usual faculties and sent them on their way to find a site where they could establish their first mission from the ground up. He offered no financial help and no really solid advice as to where to start to look. He expressly reminded the fathers that they could not establish an ethnic parish such as it exists in the United States. They would be expected to care for all Catholics in the chosen area, and in addition provide spiritual care for all Lithuanians in the Federal District of Buenos Aires. It must be remembered that Buenos Aires is not a village, but a metropolitan city of millions, much larger than our Washington and District of Columbia.

Fr. Jakaitis was an exacting yet a methodical and practical man. Each day he set out with one of the fathers and visited various districts, walked through the areas, inspected the homes and buildings, etc. His appraising eye made quick judgments on the long range possibilieties of the sections visited.

Even as the scouting expeditions went on, the fathers did not let the grass grow under their feet, but began their pastoral work venturing beyond the Federal Dist. and into Uruguay, preaching, hearing confessions, saying Mass and giving spiritual consolation to the people who had long been deprived of aid in their own native language. For many it was the first occasion to confess in their own native tongue in a foreign country.

A Kindly Bishop Listens

Adjacent to Buenos Aires is the archdiocese of La Plata, where a larger number of Lithuanians were in residence. The missionaries made inquiries about the possibilities of working among their compatriots and the local population. They were received very kindly by the archbishop and welcomed into the diocese.

Initially, the fathers were temporarily sheltered in St. John's parish church, conducted by the Salesian Fathers. The first Holy Week and Easter services attracted large numbers of Lithuanians. Then the attendance fell to an all time low. Soon a census was begun. Catechism classes were organized in various localities. In a short time, the fathers took up residence in humble quarters where they could be closer to their compatriots.

Fr. Jakaitis had returned to the United States to raise funds for the mission. Before Christmas of the first year, another Marian from the States was added to the pioneer group.

The fathers worked out of Avellaneda, adjacent to the capital of Buenos Aires, where they were to establish their first permanent mission. The field for work was very extensive and the response was not overwhelming. Their spirits were flagging when Fr. Jakaitis returned a year later as the formal superior of the new foundation with funds to purchase land and begin construction of a monastery and church.

Driving Hard Bargains

Fr. John had found a suitable strip of land in the Villa Porvenir district of Avellaneda, but he thought the price was too high. He began a two month bargaining for 5,259 sq. meters of land. It needed drainage, sidewalks, roads and foliage. Fr. John had visions of a complete mission complex with monastery, church, school, convent, garden, etc. When it came to haggling for the price, Fr. John drove the real estate agent to the point of frustration, but finally he won out. He bought more than was really needed, but it was with foresight. In time a small parish grew up around the monastery, as lots were sold to his own people and others were encouraged to buy in the vicinity. Archbishop Juan Chimento granted the necessary permission and the first mission of the Marian Fathers was finally under construction.

The architect for the project was Carlos Massa, who took the job happily, but was a sorry man as things went on, because he had to deal with Fr. John, who had built a number of church institutions in the United States, knew what made for a solid and substantial building, and moreover Fr. John had an eye for beauty. Fr. John knew the value of materials and had a sharp pencil that could figure to the smallest detail the exact costs.

Big City Mission Work

Fr. John, in his appraisal of the site in Avellaneda, had not figured on the billions of mosquitoes, bugs and other insects that resented the presence of the Marian Fathers and Brothers. Since the area lacked sidewalks and roads, the fathers were muddied every time they trampled to the nearest paved arterials for their transportation to the capital on ancient, four wheel "Toonerville" trolleys, dilapidated busses and newer "Collectivos" (minibusses).

Flooding in the rainy-season was not infrequent. For the first few years they patiently put up with crowded and unheated quarters during the very damp and chilly winters.

The fathers went to Argentina with love in their hearts for the straying immigrant and neglected native, but they were not prepared for the slanderous attacks and hateful defiance by some of the immigrants, who turned out to be communists and atheists. Neither did they expect to be held suspect by the nominally Catholic Argentinians, whose children on encountering a "black-robe" on the streets would utter a curse, spit and run to touch "iron" to ward of the bad luck of meeting a priest. The spittle at times decorated the cassocks, which are worn everywhere. Youngsters would throw lumps of clay and dare to strike a priest and run, but some were surprised to have their noses pushed into the mud for their obscene remarks.

It was not really mission territory amongst pagans, but the conditions were not easire nor was the work more fundamental. The children and their parents had to receive basic instructions. The parents had to be prepared for their marriage vows while their children were being prepared for baptism and first communion. Our missionaries will tell you it is easier to convert a pagan than an ignorant, lukewarm or fallen away Catholic.

At the end of their first year in Argentina, the fathers had performed 13 weddings, 27 baptisms, and had prepared a few hundred children for first communion.

The Walls Rise

The Marian Fathers arrived in Argentina on March 1, 1939. Two years later, on Aug. 17, 1941, Archbishop Juan Chimento blessed the corner stone of the new edifice. On Feb. 1, 1942 services were held in a temporary chapel of the monastery. Meanwhile, a group of Sisters of St. Casimir from Chicago had arrived to open perhaps the first parochial school of its kind in all Argentina.

By the end of 1942, six Marian Fathers were working in Argentina and one in Montevideo, Uruguay. Other bishops began to invice the Marian Fathers to do similar work in their dioceses, especially when they became aware that the Marians were able to collect funds from Catholics in the United States for the erection of churches, which would serve the faithful of thei dioceses.

The walls of the new project kept rising. After the monastery, the church was finally finished. Dedicated to the Mother of Mercy under the title of Our Lady of Vilnius, the parish church was solemnly blessed by Archbishop Chimento on Aug. 16, 1942. And so the first mission of the Marian Fathers in South America was permanently established.

In the first twenty year period from 1942 to 1962 5,748 baptisms were conferred on children, and 2,100 marriages were witnessed by the priests of the parish.

At present, in Argentina there are Marian Missions in Avellaneda, Rosario, and Cordoba. This is but a short account of the first mission. The history of the others will follow in subsequent issues. Remember the Marian missionaries in your prayers and with your donations.

P. Paul Gabris

Fr. J. Sielski, MIC., Superior Gen. of Marian Fathers stands between Fr. A. Svedas, MIC., (left) and Fr. J. Margis, MIC., also a parish friend looks on.

S. Kudirka

(Cont. from preceeding page)

Prison "re-education" Fails

Kudirka described how Sr. Lieutenant Urbonas, director of the investigatory section Kisman, KGB (Secret Police) Major General Petkevichius and many other secret police officials, some of whom had come especially from Moscow, had tried to "re-educate" him while he was in prison. They had suggested that he condemn "bourgeois nationalism" in Lithuania and abroad, which had ideologically prepared his treachery, hinting at a lighter sentence if he cooperated. But Kudirka stated that he was relinquishing his own personal freedom for the sake of his real homeland Lithuania. Six months in solitary confinement had given him sufficient time for deep reflection.

Kudirka continued: "I remember that when I studies in Vilnius, instead of the two prisons which were there under the Germans, there were seven under Soviet rule in which there were about 20,000 prisoners. They were overfilled until 1955. Already in 1950 waves of Lithuanians with their young went to the concentration camps . . .the death of Stalin saved my people from physical extermination. However, the essence of the policy remained the same.

"Now," Kudirka said, "we are destined to die a much slower death — assimilation. However, we don't want to die. For 10 years our 'brothers in the woods' (the Lithuanian partisans) fought, believing that in the west our struggle was known and supported, even if only morally. Those who died in battle or in the concentration camps believed it as well. (Even the state security officials admit that 50,000 Lithuanian partisans died.) The Atlantic Charter, which promised the enslaved nations freedom, was an empty promise, costing my people 50,000 dead and 400,000 deported of whom 150,000 found their graves in the earth of Siberia . .

"The bravest and most resolute patriots of Lithuania were physically annihilated. But a new young generation has grown up which intends to go the road of their fathers. When I refused to fulfill the wish of the state security organs, they threatened me with the death sentence. I believe that this promise will be fulfilled.

Catholic Last Rites Requested

"I am a devout Catholic. Thus, if the supreme court sentences me to death, I would request it to invite a priest to give me the last rites of the Catholic church."

At this point the chairman interrupted Kudirka and said: "I don't understand, what you are talking about."

Kudirka: "I ask the supreme court not to persecute my mother, my wife and my children. I ask you not to harm them."

Chairman: "Your own conduct brings hardship to your family."

Kudirka: "Not me, but you. I hoped from America to help my family more thant with the slave wages I receive here. Besides I hoped to bring them abroad."

Chairman: "How do you picture an independent Lithuania?"

Kudirka: "An independent Lithuania, in my opinion, has a sovereign government and is not occupied by any army. The government has a national administration, its own legal system, and a free democratic system of elections.

"The laws of other countris are not binding on this government, as the laws of Russia are here today. An independent Lithuanian wouldn't be dominated by the Russian language as it is today.

"I would like that there be no more trials such as mine in Lithuania."

Chairman: "Are you perhaps saying that the present court was not democratic and was illegal?"

Kudirka: "Of course, in as much as it takes place behind carefully screened windows and closed doors with Russians on guard. In a democratic trial, anyone who wished would be permitted to attend. If I betrayed my homeland, then why are you afraid to show the public a traitor. Let the public judge me. Unfortunately, the courtroom is empty. Besides my wife and a few Chekists (security police), I see no one. There are also a few guards, but they don't know the Lithuanian language and don't know what we are arguing about."

Kudirka Expects the Death Sentence

After a short consultation, the chairman pronounced the sentence: "Ten years labor in a strict regime camp with confiscation of personal property."

When he heard the sentence, Kudirka couldn't conceal his pleasure. He had thought he would be shot.

Soon after the trial, state security employees took from his apartment a set of "Kaunas furniture, a rug and a radio set, amounting in value to some 700 roubles ($770 at the official rate of exchange).

The compilers of the summary of Kudirka's trial conclude their report with the following postscript:

"To this day, Kudirka does not know that he had been living under the menace of internment in a psychiatric hospital. However, his relatives and acquaintances refused to yield to the threats of the Chekist (security police) and sign statements that he was psychologically abnormal. Doctors of the city of Vilnius, headed by the chief psychiatrist Gutman, also resisted Chekist pressure. They pronounced Simas Kudirka completely healthy."

Soviet dissidents with personal experience have long considered internment in a psychiatric hospital far more horrible than forced labor or prison.

On the other hand, those who survive a ten-year term in a labor camp, are thoroughly crippled for life. (Elta)

PARUOŠIMAS PASIŪLYMŲ LRKSA 65-JAM SEIMUI

Laikas ruošti pasiūlymus LRKSA 65-jam Seimui

LRKSA 65-sis seimas įvyks 1972 metais liepos 30 ir 31, rugpiūčio 1 ir 2 Chicago, Ill.

Kai kam gali išrodyti, kad dar yra gražaus laiko, vienok Susivienijimo konstitucija reikalauja, kad kuopų pasiūlymai pasiektų Statutų komisiją kaip galima anksčiau, nes komisijos pareiga yra pasiūlymus peržiūrėt ir ne vėliau 30 dienų prieš seimą paskelbti oficialiam organe "Garse" visų narių žiniai.

Konstitucija pasiūlymų paruošimo tvarką taip nustato:

Skyrius 2. Konstitucijos ir įstatų pakeitimo procedūra:

Konstitucijos ir Įstatuų pakeitimus gali pasiūlyti kiekvienas pilnateisis narys reguliariame kuopos susirinkime. Pasiūlyti pakeitimai persiunčiami Konstitucijos ir Įstatų komisijai ne vėliau kaip 90 dienų prieš seimą: jeigu jie nėra pripažįstami priešingais bet kurios valstybės įstatymams, jie bus paskelbiami Susivienijimo organe ne vėliau kaip 30 dienų prieš seimą. Direktoruų Taryba taip pat turi teisę pasiūlyti Konstitucijos ir Įstatų pakeitimus, pranešusi apie tai nariams organe ne vėliau kaip 30 dienų prieš seimą.

(a) Pasiūlyti pakeitimai, jeigu jie nepažeidžia valstybės įstatymų, perskaitomi seime svarstymui. Įsteigimo Chartai ir Konstitucijai pakeisti reikia, kad už tai balsuotų du trečdaliai posėdyje dalyvaujančių seimo narių, o Įstatams pakeisti reikia daugumos balsų, jeigu kuopų išrinkti atstovai seime turi ne mažiau kaip du trečdaliu balsų.

Statutų komisijos narių vardai ir adresai telpa kiekvienam "Garso" numery vadovybės sąraše. Patogiausia pasiūlymus siųsti komisijos pirmininkui adv. Petrui Jokubkai, 3528 Archer Ave., Chicago, Ill. 60632. Gautus pasiūlymus jis peržiūrėjęs pasiųs ir kitiems komisijos nariams patikrinti.

Vėliau bus paskelbta atstovų rinkimo tvarka.

Leonardas Šimutis,
LRKSA prezidentas

Lietuvių Žurnalistų Sąjungos veiklos gairės

1. Naujoji Lietuvių Žurnalistų Sąjungos centro valdyba savo veiklą pradeda Jaunimo metų išvakarėse. Perėmę pareigas iš buvusiosios valdybos, radome Sąjungą įstatytą į darbingą kelią, kuriuo ir mes ryšimės eiti, kreipdami dar didesnį dėmesį į jaunimą, kad galėtume išugdyti naujų spaudos darbuotojų. Šiam tikslui steigiamas Dr. Petro Daužvardžio Spaudos Fondas, iš kurio premijomis bei stipendijomis skatinsime jaunimą studijuoti žurnalistiką, lietuviškai rašyti, pamilti savąją spaudą ir joje bendradarbiauti. Norėdami paruošti naujų žurnalistų esame pasiryžę organizuoti paskaitas bei kursus ir išleisti žurnalistikos vadovėlį. Dėkojame Pedagoginiam Lituanistikos Institutui, kad jame dėstoma ir žurnalistika. Labai pageidautume, kad ir lituanistinėse mokyklose būtų atkreiptas dėmesys į jaunųjų spaudos darbininkų paruošimą. Labai vertiname jaunimo žurnalus ir jaunimo skyrius įvairiuose laikraščiuose. Jiems niekuomet nebus atsakyta visokeriopa žurnalistų pagalba.

2. Kiekvieno darbo pasisekimas daug priklauso nuo visų vieningos talkos ir organizuotumo, tad stengsimės į LŽS pritraukti daugiau naujų spaudos darbuotojų bei palaikyti glaudesnius ryšius su visais Sąjungos nariais, ir toliau leisdami LŽS biuletenį, kurį vis turtinsime ir tobulinsime. Tikimės, kad į Sąjungą jungsis visi, kuriems tikrai rūpi čia mūsų skelbiami tikslai. Lietuvių Žurnalistų Sąjungoje viešpataus visiška tolerancija kiekvienai lietuvių grupei ir kiekvienam asmeniui; į ją priimami visokių pažiūrų ir įvairių įsitikinimų spaudos darbuotojai, kurie tik rūpinasi lietuvybe ir Lietuvos laisve.

3. Spauda yra visų pripažinta didelė jėga, galinti ir jungti, ir skaldyti. Kad lietuviškoji spauda būtų visų mūsų vienybės ir bendro darbo skatintoja, palaikysime glaudžius ryšius su visų laikraščių redaktoriais ir radijo bei televizijos vedėjais. Visi turime kaip galima dažniau susitikti, išsikalbėti, išsiaiškinti ir sutartinai dirbti tam pačiam tikslui — Lietuvos prisikėlimui. Darysime viską, kiek mūsų pastangos leis, kad laisvoji lietuvių spauda laikytųsi spaudos etikos, kad jos puslapiuose labiau atsispindėtų vienybės dvasia ir nebūtų išsišokimų nei prieš atskirus asmenis, nei prieš ideologines grupes. Tuo reikalu jau šiek tiek žygių padaryta, bet bus daroma ir daugiau. Vienybės dvasia tejungia visus lietuvius į bendrą kovą prieš Lietuvos okupantą, bet ne prieš brolį lietuvį, gyvenantį laisvėje ar už geležinės uždangos. Šiam tikslui taip pat manome ruošti spaudos konferencijas, suvažiavimus, pasitarimus. Sieksime, kad visa lietuviškoji spauda vadovautųsi mūsų himno žodžiais: "Ir šviesa, ir tiesa mūs žingsnius telydi; vardan tos Lietuvos vienybė težydi!"

4. Labai prašome visus spaudos bei radijo darbuotojus, kad jų skelbiamas lietuviškas žodis būtų grynesnis ir švaresnis. Daugiau meilės ir pagarbos mūsų gimtajai kalbai! Ieškosime priemonių ypač padėti jaunimo laikraščių redaktoriams ir bendradarbiams, kad jų leidinių kalba būtų taisyklingesnė. Visus raginame sekti kalbos skyrius, esančius kai kuriuose mūsų laikraščiuose ir žurnaluose.

5. Kiek mes būsime pajėgūs įvykdyti užsibrėžtus planus, labai daug priklausys ir nuo Sąjungos iždo. Tikimės, kad visuomenė ir organizacijos mūsų pastangas įvertins ir parems, kad atsiras šių taip reikalingų darbų mecenatų bei rėmėjų. Žurnalistai dažnai dirba tik už ačiū, o kartais dar nė to nesulaukia.

6. Pageidaujame, kad įvairiose vietovėse, kur yra būrelis žurnalistų, būtų steigiami LŽS skyriai, kurie, drauge dirbdami ir pasitardami, galėtų geriau spręsti vietinius reikalus, o taip pat padėti ir visai Sąjungai, palaikydami ryšius su centro valdyba.

7. Jeigu atsiras galimybių, stengsimės užmegzti ryšius ir su kitų šalių bei tarptautinėmis žurnalistų sąjungomis, kad galėtume plačiau paskleisti savo laisvės siekimus, painformuoti apie mūsų tautos tragediją ir priminti jos teises į nepriklausomybę.

LŽS Centro Valdyba

"VYTAUTAS THE GREAT"

Kan J. B. Končiaus angliškai parašytas istorinis veikalas apie Lietuvos didingą ir garbingą praeitį 14 ir 15 šimtmečiuose. Tinka čia gimusiems lietuviams ir kitataučiams. 202 pusl.

KAINA: kietais viršeliais $3.00, minkštais — $2.00

Užsisakant adresuokite:
"GARSO" ADMINISTRACIJA
P. O. Box 32 (71-73 S. Washington St.), Wilkes-Barre, Pa. 18703

Minėjo šv. Petro parapijos auksinę sukaktį

Detroit, Mich. Spalio 24, 1971 Šv. Petro parapija reikšmingai paminėjo 50 metų sukaktį.

Iškilmingas mišias aukojo vyskupas T. I. Gumbleton, kuris taipgi perdavė savo ir kardinolo J. Dearden sveikinimus ir linkėjimus parapiečiams už jų veiklą bažnyčios palaikymui.

Iškilmėse dalyvavo vyskupas V. Brizgys, Dievo Apvaizdos parapijos klebonas kun. M. Kundrotas, buvęs Šv. Antano parapijos klebonas ir Šv. Petro parapijos administratorius kun. J. V. Stanevičius, Šv. Petro parapijos klebonas kun. V. Krisčiūnevičius ir keli kitataučiai kunigai.

Muzikui S. Sližiui vadovaujant, per mišias gražiai giedojo lietuviškas giesmes.

Tą pačią dieną po pamaldų Lietuvių Namuose įvyko puota. Publikos matėsi iš visų trijų parapijų. Linkėjimus pareiškė vyskupas V. Brizgys ir kiti dvasiškiai. Meninę dalį išpildė solistė Danutė Petronienė, kuri dainavo pianu palydint muz. S. Sližiui; Londono, Kanados, studenčių kvartetas, kurį sudarė Remigija Bliskytė, Irena Jokubaitytė, Vyda ir Liucija Petrašiūnaitės, irgi padainavo keletą dainų pritariant gitarom. Publika sugiedojo ilgiausių metų ir keletą dainelių. Pabaigoj kleb. kun. V. Krisčiūnevičius visiem nuoširdžiai padėkojo.

Kun. J. V. Stanevičiaus sukaktis gražiai paminėta

Spalio 23, ryte, St. Mark bažnyčioje sukaktuvininkas atlaikė mišias. Vyskupas V. Brizgys suteikė palaiminimą. Po pamaldų parapijos salėje įvyko vaišės, kur šimtai parapiečių turėjo progos pasveikinti sukaktuvininką.

Lapkričio 14 Lietuvos Vyčių 79, 139 ir 102 kuopų rūpesčiu Šv. Petro bažnyčioje sukaktuvininkas atlaikė mišias, asistuojant septyniems kunigams. Vienas kunigas pasakė pamokslą angliškai, o kun. V. Krikščiūnevičius — lietuviškai, plačiai ir jautriai apbudindamas sukaktuvininko veiklą. Parapijos choras, diriguojant muz. Sližiui, gražiai giedojo per mišias.

Po pamaldų parapijos salėje įvyko vaišės, kuriose dalyvavo gausinga publika.

Sukaktuvininkas kun. J. V. Stanevičius yra LRKSA 265 kp. narys, kurs klebonaudamas Šv. Antano parapijoj iš sakyklos paragindavo katalikus rašyti į katalikų Susivienijimą ir į kitas katalikiškas organizacijas.

Linkime kun. J. V. Stanevičiui sulaukti auksinės sukakties!

265 kp. sekretorius
LIETUVIŠKOJO ŠVIETIMO PREMIJA

Garliauskų šeima

Detroit, Mich. Stasys ir Erna Garliauskai išaugino gražią šeimą — du sūnus ir keturias dukteris — visi yra baigę aukštesnes mokyklas.

Jauniausia duktė Liucija šių metų pavasarį baigs Holy Redeemer aukštesniąją mokyklą ir stos į Detroito universitetą studijuoti teises.

Sūnus Stasys ir Jonas yra vedę ir augina šeimas.

Dukra Aušrelė keli metai atgal įstojo į Šv. Pranciškaus seserų vienuolyną, Pittsburgh, Pa. Jau porą metų mokytojavo Detroito Šv. Antano parapijoje.

Rita Garliauskaitė

Rita Garliauskaitė gimė Vokietijoje 1945 metais gegužio 7. Detroite baigė Šv. Antano parapijos pradinę mokyklą ir Holy Redeemer aukštesniąją mokyklą; 1967 metais birželio mėn. baigė Marygrove kolegija ir gavo B.A. laipsnį ir tų pačių metų spalio mėn. išvažiavo į Strasbourg, Prancūziją, ten lankė Strasbourgo universitetą ir gavo prancūzų kalbos ir literatūros laipsnį, — Licence es Lettres; po to studijavo romėnų kalbas, lingvistiką ir 1970 metais birželio mėn. gavo magistro laipsnį. Grįžus į Detroitą dėstė prancūzų kalbą Wayne Stete universitete, o vakarais dėsto ispanų kalbą Detroito viešoje mokykloje. 1971-1972 metais dėsto prancūzų ir ispanų kalbas Cass Tech aukštesniojoj mokykloj. Be suminėtų kalbų ji dar studijuoja ir kitas. Rita šauniai darbuojasi su lietuvių jaunimu.

Garliauskų visa šeima apsidraudę Katalikų Susivienijimo 265 kuopoje. Tėvas Stasys Garliauskas nuo pat atvykimo iš tremties visa energija darbuojasi lietuvių tarpe, yra Šv. Antano parapijos taryboje. Jis taipgi yra Susivienijimo Spaudos ir Informacijos komisijoj ir eina 265 kp. iždininko pareigas.

Malonu pažymėti, kad 1971 metais nemirė nei vienas 265 kp. narys. Vienok nesmagu pažymėti, kad nei vieno naujo nario neįrašyta. Nariai žada šiais metais pajudėt ir įrašyt naujų narių.

265 kp. nariai neužmirškite, kad kas mėnuo, antrą sekmadienį, Šv. Antano parapijos patalpose 10 val. ryto įvyksta kuopos susirinkimai, kuriuose priimami narių mokesčiai ir svarstomi reikalai.

265 kp. sekretorius

Vandergrift, Pa. — LRKSA 133 kuopos 1972 metų valdybos sąstatas: Rose Dervinis — pirmininkė, Matilda Kukalis —vicepirmininkė, Monika Urbonienė — iždininkė, Petras J. Kibirskis — finansų sekr. Mūsų kuopa linki Susiv. vadovybei ir visiem nariam laimingų 1972 metų! P.J.K., sekr.

Seoul, Korėja. — Gruodžio 28 paskelbta, kad dėl Taeyonkak viešbučio gaisro žuvo 157 asmenys, tarp jų 2 amerikiečiai turistai. Autoritetai kaltina viešbučio pareigūnus dėl apsileidimo. Viešbutis buvo naujas ir moderniai įrengtas.

Mielas Tautieti, drauskis LRK Susivienijime

LRKS yra tvirta, saugi lietuvių fraternalinės apdraudos organizacija. Turtas siekia 3 milijonus dolerių.

Turi moderniškus apdraudos planus pilnamečiams ir jaunamečiams:

- **20 metų mokėjimo — 20 Year Payment Life**
- **20 metų taupymo — 20 Year Endowment**
- **Taupymo iki 65 metų — Endowment at Age 65**
- **Mokėjimo iki 85 metų — Life Paid Up at 85 (tik pilnamečiams).**

Susivienijimas turi ir priedinius draudimus už mažus mokesčius. Aplikantai nuo 16 iki 40 metų, nuo $500.00 iki $2000.00 apdraudai priimami be medikalinės egzaminacijos—sveikatos patikrinimo.

Susidomėję apsidraudimu Lietuvių R. K. Susivienijime, kreipkitės į jūsų kolonijoj gyvuojančios kuopos sekretorių, arba į Susivienijimo centrą išpildant žemiau paduotą kuponą.

LITHUANIAN R. C. ALLIANCE
P.O. Box 32 (71-73 So. Washington St.)
Wilkes-Barre, Pa. 18703

Esu susidomėjęs apsidraudimu Liet. R.K. Susivienijime

Vardas, pavardė .....

Adresas .....

..... **(Zip Code)**.....

Jeigu norėtut priklausyt jūsų kolonijoj gyvuojančion Susivienijimo kuopon, centras pasiųs šį kuponą kuopos sekretoriui, kurs asmeniai atlankęs suteiks paaiškinimų, patarimų ir atliks reikalingus formalumus. Malonėkite atsakyt: ..... *(taip arba ne).*

Jeigu panorėsit įsirašyt centrinėn kuopon, tada ir narystės mokesčius siųsit tiesiog į centrą. Malonėkit atsakyt: ..... *(taip, arba ne).*

160 KUOPOS NARIŲ DĖMESIUI

Chicago, Ill. — 160 kuopos narių metinis susirinkimas įvyks sekmadienį, 1972 m. vasario mėn. 13 d., 1 v. popietų Šv. M. Marijos Nekalto Prasidėjimo parapijos mokyklos patalpose.

Susirinkimas labai svarbus, nes bus renkama kuopos valdyba ir renkami atstovai į Susiv. 65-jį seimą, kurs įvyks liepos 30 ir 31, rugpiūčio 1 ir 2 Chicagoje. Praeitam numery buvo netiksliai paskelbta susirinkimo data, būtent, vasario 6, o turėjo būt vasario 13.

Visos narės-nariai, dalyvaukite svarbiam susirinkime.

Stasys Juras, kuopos pirmin.

IŠ LRKSA 142 KUOPOS

Cleveland, Ohio. — Susirinkimas įvyko sausio 9. Vedė ilgametis pirmininkas Jonas Zeunis. Jis pranešė liūdną žinią, kad mūsų 142 kuopa neteko dviejų narių — Rošės Vitonienės ir Pranciškos Gudelevičienės. Už mirusias nares kuopa užprašė Mišias.

Teilsis jų vėlės Viešpaty.

P. Glugodienė

V. J. KUDIRKAI 90 METŲ

Vincas J. Kudirka, gyv. Norwood, Mass., LRKSA ir kitų katalikiškų ir bendrinių organizacijų veikėjas kalėdiniam sveikinime redaktoriui Matui Zujui įrašė ir tokį posmelį: "1971 liepos 19 dieną jau atšvenčiau 90 metų savo amžiaus sukaktį. Ačiū Dievui, sveikata dar gera, dar galiu skaityti ir rašyti be akinių, bet tai nežinia ar ilgai taip Dievulis laikys mane, nes tai yra Jo valia . . ."

New York. — Gruodžio 13 mirė televizijos "tėvas", RCA korporacijos prezidentas David Sarnoff, sulaukęs 80 metų amžiaus. Velionis buvo kilęs iš Gudijos (Minsko rajono), kartu su tėvais atvykęs į JAV-tybes 1900 metais.

Lapeliai į sovietų žvejų laivus

Lapeliais "bombarduojami" sovietų žvejų laivai ties JAV pakraščiais — apie tai skelbė ne tik JAV, bet ir britų ir kt. kraštų spauda.

Lietuviai su latviais, pasamdę du lėktuvus, į sovietų laivus numetė apie 4,000 nemirkstančių lapelių, su tekstais penkiomis kalbomis. Sovietų įgulų nariai, ypač iš Baltijos kraštų kilę, buvo skatinami pasitraukti į Vakarus. (Elta)

LRKSA MIRUSIEJI NARIAI

A. a. Ona Savickienė, 191 kp., 73 Brandt str., Dayton, Ohio, mirė gruodžio 8, palaidota gruodžio 11 iš Šv. Kryžiaus parapijos bažnyčios Kalvarijos kapinėse. Gedulo pamaldas atliko kun. Titas Norbutas.

A. a. Pranas Petrauskas, 78 kp., gyv. 908 Green Glen Drive, Du Bois, Pa., mirė lapkričio 28, palaidotas gruodžio 1 Šv. Juozapo parapijos kapinėse.

A. a. Wm. Lozinger, 155 kp., 2016 Price Str., Scranton, Pa., mirė lapkričio 2, palaidotas lapkričio 5 Katedros kapinėse.

A. a. Jonas Pauža, 222 kp., 240 Robinson Str., Hudson, N. Y., mirė gruodžio 8, palaidotas gruodžio 10 Cedar Park kapinėse.

A. a. Vladas Kielė, 270 kp., 20 Hazel Str., Binghamton, N. Y., mirė gruodžio 6, palaidotas gruodžio 9 Calvary kapinėse, Johnson City, N. Y.

A. a. Antanas Dzekevičius, LRKSA 273 kuopos sekretorius, gyv. 539 River Ave., Providence, R. I., mirė gruodžio 14, palaidotas gruodžio 17 Gate of Heaven kapinėse.

MIRĖ ONA ŠMOTIENĖ

Waterbury, Conn. — Gruodžio 21, 1971, atsiskyrė su šiuo pasauliu LRKSA 91 kuopos narė ir iždininkė Ona Šmotienė.

Velionė daug metų priklausė prie Šv. Juozapo parapijos ir prie draugijų. Ji uoliai dirbdavo jos parapijos, Katalikų Susivienijimo, Moterų Sąjungos ir kitų organizacijų kuopų ir dėjų parengimuose.

Liūdesy paliko dukteris Katriną Rykauskienę ir Adelaine Wolfe; sūnų saržentą Joną Šmotą ir kitą sūnų gyvenantį Kalifornijoje; anūkus, proanūkus, gimines ir daug pažįstamų.

Gedulo pamaldos įvyko gruodžio 23 Šv. Juozapo bažnyčioj. Jautrų pamokslą pasakė kun. R. Juškauskas. Palaidota Kalvarijos kapinėse.

Ilsekis Viešpaties ramybėj, o mes tave prisiminsime mūsų maldose.

E. V.

Amerikos Lietuvių Taryba praneša, kad šių metu Vasario mėn. 16 dienos minėjimas Washingtone, Senato Rūmuose, įvyks š. m. vasario mėn. 17 d., vadovaujant senatoriui Charles Percy.

WYOMING KLONIO ŽINIOS

LIETUVOS ŠVENTĖS MINĖJIMAS PER RADIJĄ

Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo 54-tos metinės minėjimas rengiamas sekmadienį, vasario 13 iš radijo stoties WILK (980 kil.), Wilkes Barre, Pa.

Pradžia 1 P. M. ir tęsis iki 1:55 P. M.

Programos vedėja Nelė Bajoras.

Kalbės LRKSA veikiantysis sekretorius adv. Thomas E. Mack, Wilkes kolegijos profesorius Bronius Kaslas ir rengimo komiteto pirmininkas Vytautas Paulauskas. Rezoliucijas perskaitys Taurų Klubo atstovas R. Schall.

Meninę programą sudarys patriotinės dainos ir muzika.

Visuomenė kviečiama pasiklausyti Tautos Šventei skiriamos programos.

LIET. KUNIGŲ PERMAINOS

Scrantų vyskupo J. Carroll McCormick patvarkymu padarytos permainos palietė šiuos lietuvius kunigus:

Kun. Juozas Akulionis iš Scrantų Šv. Juozapo parapijos asistento vietos paskirtas Miners Mills Šv. Pranciškaus parapijos klebonu.

Kun. Jonas J. Dastikas iš Duryea Šv. Juozapo parapijos klebono vietos paskirtas Hazletono Šv. Petro ir Povilo parapijos klebonu.

Kun. Jurgis M. Truskauskas iš Miners Mills Šv. Pranciškaus parapijos klebono vietos paskirtas Duryea Šv. Pranciškaus parapijos klebonu.

Kun. Leonard J. Meckwood iš Luzernės Šv. Onos parapijos asistento vietos paskirtas Scrantų Immaculate Conception parapijos asistentu.

— LRKSA 212 kp., Plains, Pa., valdyba 1972 m.: Marijona Kozerskienė — pirmininkė, Anna Stranch — vicepirmininkė, Jonas Kozerskis — sekr., 35 Hilldale, R. D. 2, Wilkes Barre, Pa., 18702. Reikalui esant, kreipkitės į kuopos sekretorių.

—**Danielius Stadulis,** uoliai dalyvaujantis politinėje veikloje, angliškų laikraščių reporteris, išrinktas Lyndwoodo Šv. Kazimiero parapijos Šv. Vardo draugijos pirmininku; kiti valdybos nariai: Edvardas Gomulka — vicepirmininkas, Albertas Uzdilla — užrašų sekr., St. Radgauskas, Jr. — finansų sekr. kun. kl. J. J. Kazlauskas — moderatorius.

— Moterų Sąjungos 25 kp., gyvuojanti Pittstono parapijoj, turėjo metinę kalėdinę pramogą gruodžio 11 Šv. Kazimiero parapijos salėje su vakariene, menine programa ir kitomis įvairybėmis. Metinė parapijos vakarienė įvyko šeštadienį, gruodžio 18.

— Wilkes Barre miesto policijos seržantas Antanas Skarnulis vėl perrinktas Policijos Fraternalinės organizacijos Wyoming Valley 36 kuopos pirmininku 1972 metams.

MIRĖ KUNIGAS V. J. KUPSTAS

Gruodžio 25 Geisinger medikaliniam centre, Danville, Pa., mirė Hazletono Šv. Petro ir Povilo parapijos klebonas emeritus kun. Viktoras J. Kupstas, 63 metų amžiaus. Velionis kelis metus sirguliavo.

Laidotuvės įvyko trečiadienį, gruodžio 29. Šv. Petro ir Povilo Bažnyčioje iškilmėms vadovavo prelatas J. J. Gavenda. Jis atlaikė iškilmingas gedulo mišias, asistuojant kun. J. J. Dastikui, kun. R. N. Šilalei ir k. Pamokslą pasakė Scrantų Šv. Juozapo parapijos klebonas kunigas Mykolas C. Ošalas. Pamaldose dalyvavo daug lietuvių ir kitataučių kunigų.

Palaidotas Šv. Petro ir Povilo parapijos kapinėse.

Velionis buvo gimęs 1908 m. balandžio 30, Hazleton, Pa. Šeimai įsikūrus Wilkes Barre, velionis čia išėjo Coughlin aukštesniąją mokyklą, po to lankė Meinard paruošiamąją mokyklą, St. Charles seminariją, Baltimore, ir St. Bernard seminariją, Rochester, N. Y.

Kunigu įšventė tuolaikinis Scrantų vyskupas Thomas C. O' Reiley, Šv. Petro katedroje 1933 m. birželio 10 d. Primicijas turėjo birželio 11 Wilkes Barre Švč. Trejybės bažnyčioje.

Vikaravo St. Mary's parapijoj, Lackawaxen, Švč. Trejybės parap., Wilkes Barre, Šv. Kazimiero parap., Pittston, nuo 1943 tarnavo JAV armijos kapelionu, 1947 m. buvo paskirtas Duryea Šv. Juozapo parapijos administratorium, 1953 m. paskirtas Wanamie Šv. Marijos parap. klebonu, 1955 m. paskirtas Hazleton Šv. Petro parapijos klebonu, o 1968 paskirtas emeritu.

Tėvas, motina ir septyni broliai ir seserys yra mirę, paliko tik brolį Joną ir seserį Agnieškę Lugauskienę.

Amžina atilsį suteik jo vėlei, Viešpatie!

MIRUSIEJI

A. a. Antanas Norkaitis, LRKSA 114 kp. narys, gyv. 47 W. Field Str., Nanticoke, Pa., mirė gruodžio 15; pašarvotas buvo direktorių Matikevičių įstaigoje, palaidotas gruodžio 18 iš St. Mary's bažnyčios St. Mary's kapinėse, Hanover Township. Velionis buvo gimęs Nanticoke. Paliko žmoną, sūnus Joną ir Edvardą; brolius Vincą, Juozą ir Stasį, taipgi du anūkus.

A. a. Marijona Kraužlienė, gyv. 277 Wright ave., Kingston, mirė gruodžio 7, palaidota gruodžio 10 iš Šv. Marijos bažnyčios parapijos kapinėse, Pringle. Velionė buvo gimusi Plymouthe. Paliko dukteris Eleanorą Blažienę ir Marijoną Dovydienę, seseris Mrs. Jennie Tomek ir Alviną Radzevičiūtę, brolį Andrių Radzevičių, 6 anūkus ir 4 proanūkus.

MIRĖ ST. PETKUS

Ilgametis LRKSA 183 kp. narys, Stasys Petkus, gyv. 70 Mill str., Pittston, Pa., mirė gruodžio 6; pašarvotas buvo direktorių Kišių įstaigoje; palaidotas gruodžio 9 iš Šv. Kazimiero bažnyčios parapijos kapinėse.

Velionis buvo gimęs ir užaugęs Chicagoje. Kelis metus yra dirbęs "Draugo" spaustuvėje, kaip rinkėjas — linotypo operatorius. 51 metai atgal persikėlė į šį rajoną ir dirbo angliškų laikraščių spaustuvėse iki išėjo pensijon. Velionies domėjosi ir lietuvių veikla, priklausė prie LRKSA 183 kp. ir prie Šv. Kazimiero parapijos. Jis taipgi buvo Kolumbo Vyčių (Knights of Columbus) John F. Kennedy Council trečiojo laipsnio narys.

Amžiną atilsį!

A. a. Kazys Gervė, ilgametis LRKSA 7 kuopos narys, gyv. 17 Sand Str., Pittston, Pa., mirė sausio 4 Mercer ligoninėj, Trenton, N. J., kur buvo nuvykęs praleisti šventes pas dukterį. Pašarvotas buvo direktoriaus Edvino Jasaičio įstaigoje Pittstone. Palaidotas sausio 8 iš Šv. Kazimiero bažnyčios parapijos kapinėse. Velionis buvo gimęs Lietuvoje. Paliko sūnų Kazį, dukteris Mrs. Tillie Yuskus, Mrs. Eleanor Karosick, Mrs. Mary Stabinsky, 6 anūkus ir 10 proanūkų.

A. a. Ieva Pileckienė, LRKSA 1 kp. narė, gyv. 10 Korn Str., Kingston, mirė sausio 5, palaidota sausio 8 iš Šv. Marijos bažnyčios parapijos kapinėse, Pringle. Velionė iš Lietuvos atvyko 1908 metais ir visą laiką gyveno Kingstone ir čia turėjo valgomų daiktų krautuvę. Paliko dukteris Mrs. Oną Podmenik, Mrs. J. Kellar, Mrs. Poly Hanko ir Mrs. Sabina Sarnak; sūnus Albertą ir Richardą; brolį Kazį, 9 anūkus ir 9 proanūkus.

A. a. Veronika Jugus, LRKSA 28 kp. narė, gyv. 144 Oliver Str., Swoyersville, Pa., mirė lapkričio 26, palaidota lapkričio 29 iš Luzernės Šv. Onos bažnyčios parapijos kapinėse, Lehman. Velionė buvo gimusi Lietuvoje. Paliko sūnus Juozą, Joną ir Leonardą, dukterį Mrs. E. Kerrick, 16 anūkų ir 9 proanūkus.

A. a. Kazys Žernauskas, 81 m. amžiaus, gyv. 18 Davenport Str., Plymouth, mirė lapkričio 5, palaidotas lapkričio 9 iš Lyndwoodo Šv. Kazimiero bažnyčios parapijos kapinėse, Muhlenburg. Velionis buvo gimęs W. Pittstone. Tris terminus yra buvęs Plymoutho boro tarybos nariu. Paliko dvi dukteris, 3 anūkus ir 4 proanūkus.

A. a. Juozas A. Buza, gyv. 150 Third Ave., Kingston, mirė sausio 27; palaidotas sausio 29 Pittstono Šv. Kazimiero parapijos kapinėse. Mišios už velionies vėlę buvo atlaikytos Kingstono Šv. Marijos bažnyčioje. Velionis buvo gimęs Kingstone. Paliko žmoną, dukterį Mrs. Thomas Rusnock, seseris-vienuolę Mary Martha, Marion Brannigan — susiv. centro įstaigos tarnautoją, Mrs. Ann Richie ir Mrs. W. Rickard, brolius Julian ir Vincą, taipgi 5 anūkus.

A. a. Ona Jonikienė, gyv. 401 O'Korma Ter., Wilkes-Barre, mirė sausio 26; palaidota sausio 29 iš Švč. Trejybės bažnyčios parapijos kapinėse, Bear Creek. Velionė buvo gimusi Vokietijoj. Atvykus į JAV-tybes ilgą laiką gyveno Plains Townshipe. Jos vyras a.a. Antanas Jonika buvo ilgametis LRKSA 212 kp. sekretorius. Paliko dukterį Mrs. Dolores Hall, sūnus Juozą ir Bernardą, 6 anūkus, 1 proanūką, 3 seseris ir 1 brolį.

MALDAKNYGĖ—

DIDYSIS

RAMYBĖS ŠALTINIS

PREL. PR. JURO

Pataisytas III leidimas

Išleido Tėvai Pranciškonai 640 pusl. Kaina 2 dol. Labai patraukli, tinka kaip dovana visokiomis progomis.

Užsisankant kreipkities:

GARSAS

P.O. Box 32 (71 - 73 So. Washington Street)
Wilkes - Barre, Pa. 18703

Minėjo LRKSA 85-kių metų sukaktį

Sėdi, iš kairės į dešinę: Veronika Radzevičiutė, Matas Zujus, Elena Mensiskaitė, Pranas J. Katilius, prelatas Jonas F. Baltusevičius, Roseanne Valkevičiūtė, kun. Jonas J. Kazlauskas, Adolfas Norvaiša; stovi: dr. Albertas J. Valibus, kun. Vyt. F. Žemaitis, Stasys Žemaitis, Elena Karašauskienė, kun. Juozas Lasky, Vytautas Paulauskas, kun. Jurgis M. Truskauskas ir Ch. Leškauskas. Nuotraukoj nėra rengimo komiteto pirmininko adv. Thomas E. Mack, pavėlavusio atvykti.

LRKSA 85 metų sukaktis Wyoming Klony paminėta sekmadienį, lapkričio 28, iškilmingu banketu Knights of Columbus salėje, Wilkes Barre.

Minėjimą surengė bendras komitetas sudarytas iš šiame rajone gyvenančių Susivienijimo direktorių, 5-tos apskrities viršininkų ir kuopų atstovų.

Bankete dalyvavo virš 200 rinktinės publikos.

Banketo vakarienė pradėta malda, kurią sukalbėjo Lyndwoodo Šv. Kazimiero parapijos klebonas kun. J. J. Kazlauskas, ir Amerikos himnu, kurį sugiedojo visa publika, akompanuojant Lucijai Mažeikaitei.

Vakarienės laiku publiką linksmino "Lefty" Truskosy, grodamas armonika, taipgi muz. Vaclas Romanas padainavo solo.

Banketo programai sumaniai vadovavo Susiv. direktorius taikos teisėjas Pranas J. Katilius iš Scrantų.

Kalbėjo Susiv. viceprezidentas ir veikiantysis sekretorius adv. Thomas E. Mack, redaktorius Matas Zujus ir dvasios vadas prel. J. F. Baltusevičius.

Kondensuotose kalbose jie aiškino Susivienijimo nuveiktus darbus ir nuopelnus organizacijos nariams, jų pašalpgaviams, Amerikos lietuvių visuomenei ir Lietuvai.

Meninę programą išpildė jaunos gabios lietuvaitės. Pianu solo klasinius kūrinius išpildė talentinga artistė Lucija Mažeikaitė. Ji jau pasižymėjo, kaip pianistė ir orkestro vedėja rengiant metinius Šv. Onos akademijos koncertus; duetu skambino Karen Frank ir Joan Katarba. Šios jaunuolės irgi yra gerokai pažengusios muzikos srityje. Publika gražiai įvertino gausingais aplodismentais.

Veteranų pristatymas

Toliau sekė pristatymas šiame rajone gyvenančių Susivienijimo veteranų, daug metų pašventusių organizacijos naudai. Iš viso kviesti banketan, kaip garbės svečiai, devyni veteranai. Apie jų darbus ir nuopelnus buvo paruoštos trumpos apžvalgos, kurias programos vedėjas čia pat perskaitė ir dalyvaujančius veteranus iššaukė atsistoti ir pasirodyti publikai.

Iš eilės perskaitytos veiklos apžvalgos šių veteranų:

Kun. Juozas K. Miliauskas— buvęs ilgametis Wilkes Barre, Švč. Trejybės parapijos klebonas, dabar klebonas emeritas, nuo 1928 metų seimo iki 1932 metu seimo buvęs vyriausias Susiv. dvasios vadas, taipgi buvęs Švietimo ir kitų komisijų narys; 1944 metų seime, Scrantone, už nuopelnus Susivienijimui ir lietuvių tautai pakeltas garbės nariu. Jis yra įžymus visuomenininkas, daugelio religinių, tautinių ir scenos veikalų autorius.

Juozas B. Šaliūnas — visuomenininkas, pirmojo pasaulinio karo kautynėse Prancūzijoje sužeistas; daugelio lietuvių organizacijų veikėjas; 1922-24 metais buvęs Susivienijimo viceprezidentas; 1924-26 metais iždo globėjas; nuo 1926 metų seimo iki 1938 metų seimo Susiv. sekretoriaus ir centro įstaigos reikalų vedėjas. Sulaukęs 84 metų amžiaus dar aktyviai dalyvauja lietuvių ir veteranų veikloje.

Muzikas Jonas J. Šaučiūnas — pasižymėjęs veikla kaip vargonininkas, koncertų ir vaidinimų rengėjas, režisierius; Vargonininkų Sąjungos veteranas veikėjas; jis yra daug laiko ir pastangu aukojęs ir mūsų Susivienijimui. Yra pirmininkavęs nacionaliniams Susivienijimo seimams; 1924 metais Shenandoah, Pa., 1926 metais Pittsburgh, Pa., 1928 metais Cleveland, Ohio, 1930 metais Niagara Falls, N. Y.; 1928 seime buo išrinktas Statutų komisijos nariu. Jis taipgi yra buvęs kurį laiką Susivienijimo generaliniu organizatorium.

Adolfas Norvaiša virš 20 metų pirmininkaudamas Susivienijimo 5-tai apskričiai, yra jos naudai pašventęs daug laiko ir darbo. Iš eilės 6-se nacionaliniuose seimuose, pradedant 1952 metų seimu, baigiant 1969 metų seimu, buvo išrenkamas Teismo komisijos nariu. Ilgametis Susivienijimo 1-mos kuopos pirmininkas. Jis yra pirmojo pasaulinio karo veteranas, pasižymi veiklumu Amerikos Legijono 395 poste, Kingstone.

Antanas Agurkis — nuo 1918 metų Kingstone, Pa., gyvuoja veikli katalikų Susivienijimo 209 kuopa. Nuo 1926 m. šiai kuopai sekretoriauja Antanas Agurkis. Kaip "cikras dzūkas", visais laikais prisilaiko gėros tvarkos. Jis laiku išrenka narių mokesčius, laiku pristato centro įstaigai ir rūpestingai prižiūri, kad kiekvienas jo kuopos narys laiku gautų ligos pašalpą, o mirusių narių pašalpgaviai — jiem priklausomas pomirtinės. Jis yra dalyvavęs daugely Susivienijimo seimų ir išrinktas į konstitucines komisijas. Savo veiklumu pasireiškia ir kitose lietuvių draugijose.

Baltrus Skučas — Susivienijimo 46 kuopai, Sugar Notch, Pa., pirmininkauja nuo 1935 metų, taigi net 36-ti metai. Jis dažnai kuopą atstovauja 5-toj apskrity ir nacionaliniuose seimuose. Jis taipgi 35 metus yra buvęs Sugar Notch boro councilmonu.

Bronius Jaškus — yra buvęs, didžiulės 17 kuopos Wilkes Barre, pirmininku ir daug metų buvęs kuopos sekretorium. Turi gražių nuopelnų ir kuopai ir organizacijai. Dėl akių ligos negali dalyvauti šioje puotoje.

Petras Talkevičius LRKSA 155 kuopai, Scranton, Pa., sekretoriauja nuo 1927 metų, tai yra jau 45 metai. Pareigas atlieka uoliai ir rūpestingai, dėl to kuopa yra gausi nariais ir turi gerą tvarką. Jis yra įrašęs apsčiai naujų narių. Jo žmona Marijona, kuri paskutiniais laikais sunkiai serga, sūnus Jurgis, duktė Leveckienė ir anūkai taipgi yra Susiv. 155 kp. nariai.

Vincas T. Kvetkas — Susivienijime jau stipriau pasireiškė 1924 metais Shenandoah, Pa., įvykusiam seime, kuriame buvo išrinktas iždo globėju. Toms pačioms pareigoms jis buvo perrinktas 1926, 1928, 1930 ir 1932 metų seimuose; 1934 metų seime, Newarke, išrinktas iždininku, 1936 m. buvo perrinktas; 1938 m. seime Pittsburgh, Pa., buvo išrinktas centro sekretorium ir centro įstaigos reikalų vedėju ir tas pareigas ėjo iki 1970 m. gegužio 1 d. Jis buvo pirmųjų Wyoming Klonio Lietuvių dienų organizatorius, Amerikos Lietuvių Tarybos narys, uoliai dalyvavęs politinėje veikloje ir daug pasidarbavo Jungtinių Amerikos V—bių kongresui. 1953 m. pravedant Kersteno rezoliuciją.

Dėja, dėl nesveikatos ir kitų priežasčių minėjime negalėjo dalyvauti buvęs Susiv. dvasios vadas kun. J. K. Miliauskas, J. B. Šaliūnas, V. T. Kvetkas ir Br. Jaškus.

Banketas užbaigtas malda, kurią sukalbėjo kun. V. F. Žemaitis, ir Lietuvos himnu sugiedotu visos publikos.

Minėjimo rengimo komitetą sudarė: adv. T. E. Mack — pirmininkas, Ch. Leškauskas, V. Paulauskas ir Elena Karašauskienė — vicepirmininkai; Elena Mensiskaitė — sekretorė, Veronika Radzevičiūtė — iždininkė, komisijų nariai — dr. A. J. Valibus, Roseanne Valkevičiūtė, St. Žemaitis, Pr. Katilienė, V. Liutkanskas, Elena Miškinytė, Saliamonas Bekampas.

Publika išsiskirstė patenkinta banketu ir programa.

— Mokytoja J. Blandina, gyv. 502 Susguehanna Ave., West Pittston, Pa., lietuvių ir kitų organizacijų veikėja, gavo naują darbą — gubernatorius Milton Shapp paskyrė ją White Haven valstybinės mokyklos ir ligoninės atsilikusių (retarded) jaunuolių globėja.

— LRKSA 7 kuopos narys, laidotuvių direktorius Kazys Kižis, lapkričio 3 balsavimuose išrinktas Wyoming rajono mokyklos distrikto direktoriam. Kandidatų balsai taip buvo susigretinę, kad oficialai turėjo atkartotinai patikrinti davinius, kol paaiškėjo tikrasis laimėtojas.

— Juozas B. Šaliūnas perrinktas kapelionu Sužeistųjų Amerikos Karo Veteranų 9 posto, Wilkes Barre; Justinas T. Kneižys išrinktas komandierium.

— Wyoming Klonio Liet. Moterų Klubo metinis banketas rengiamas Vasario 21 Sterling viešbučio patalpose, Wilkes Barre. Pradžia 6:30 vakaro.

— Juozas Seilius, gyv. Lee Park, išrinktas Hanover Township Ugniagesių Šalpos organizacijos (Firemen's Relief Association) pirmininku.